

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě jednal v hlavním líčení v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Suchánka a přísedících Věry Valchařové a Evy Wronové a dne 27.9.2013 rozhodl **t a k t o**:

Podle § 45 odst. 1 tr.zákoníku se **z r u š u j í** výroky o vině č. 1), 3) – 20) a č. 21) – 24) a trestu z odsuzující části rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 21.9.2006, sp.zn. 5T 87/2006, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad a znovu se rozhoduje **t a k t o**:

Obžalovaný

Dalibor K.,

nar. xxx v xxx, dělník, trvale bytem xxx, v současné době bytem xxx,

je v i n e n,

ž e

I.)

jako fyzická osoba podnikající pod obchodní firmou Dalibor K. xxx s místem podnikání xxx, provozující v xxx, autobazar, plně vědom si své ekonomické situace, četnosti a výše svých narůstajících finančních závazků, veden snahou nedostát svému smluvnímu závazku a získat neoprávněný majetkový prospěch

dne 20.2.2001 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Ing. Milana V., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 110.000,- Kč, k této téhož dne vystavil směnku vlastní, jíž se zavázal poskytnutou částku vrátit poškozenému nejpozději do 20.2.2005, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Ing. Milanu V. tak způsobil škodu ve výši 110.000,- Kč,

II.)

jako fyzická osoba podnikající pod obchodní firmou Dalibor K. xxx, s místem podnikání xxx, provozující v xxx autobazar, plně vědom si své ekonomické situace, četnosti a výše svých narůstajících finančních závazků, veden snahou nedostát svému smluvnímu závazku a získat neoprávněný majetkový prospěch postupně:

1. dne 18.2.2002 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Ing. Milana V., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 50.000,- Kč, dle téhož dne sepsané smlouvy o půjčce se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 23.2.2002, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Ing. Milanu V. tak způsobil škodu ve výši 50.000,- Kč,
2. dne 3.11.2002 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Daniela K., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši

100.000,- Kč, dle téhož dne sepsané smlouvy o půjčce a jím osobně vystavené směnky vlastní se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 3.12.2003, dle následné vzájemné dohody byla konečná splatnost půjčky opakovaně o jeden rok prodloužena, přičemž obžalovaný se zavázal tuto vrátit poškozenému nejpozději do 3.12.2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Danielu K. tak způsobil škodu ve výši 100.000,- Kč,

3. dne 23.5.2003 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Ing. Milana V., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 80.000,- Kč, dle téhož dne sepsané smlouvy o půjčce a ústního příslibu se tuto zavázal vrátit poškozenému kdykoliv na požádání, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované žádosti a urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Ing. Milanu V. tak způsobil škodu ve výši 80.000,- Kč,
4. v blíže nezjištěné době v měsíci červnu r. 2003 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou nákupu pozemku na ulici xxx, na němž provozoval svůj autobazar, od poškozeného Ericha K., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 1.000.000,- Kč, a to tak že 630.000,- Kč převedl poškozený dne 16.6.2003 ve prospěch jeho bankovního účtu č. xxx a částku ve výši 370.000,- Kč mu dne 18.6.2003 předal v hotovosti, dle téhož dne sjednané ústní dohody se celou poskytnutou částku zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 31.12.2004, dle následné vzájemné dohody byla konečná splatnost půjčky prodloužena, přičemž obžalovaný se zavázal tuto vrátit poškozenému nejpozději na začátku roku 2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Erichu K. tak způsobil škodu ve výši 1.000.000,- Kč,

5. dne 30.11.2003 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Daniela H., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 600.000,- Kč, dle téhož dne sepsané smlouvy o půjčce na dobu neurčitou s měsíční výpovědní lhůtou se tuto zavázal vrátit poškozenému na požádání, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované žádosti a urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Danielu H. tak způsobil škodu ve výši 600.000,- Kč,
6. v blíže nezjištěné době na začátku r. 2004 v Opavě vylákal od poškozeného Kamila S., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 110.000,- Kč, na základě žádosti poškozeného mu blíže nezjištěného dne v první polovině r. 2005 vrátil z uvedené půjčky 30.000,- Kč a dle téhož dne sjednané ústní dohody se zavázal zbylou částku ve výši 80.000,- Kč vrátit poškozenému na požádání kdykoliv na začátku r. 2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Kamilu S. tak způsobil konečnou škodu ve výši 80.000,- Kč,
7. ve dnech 8.1.2004, 23.2.2004 a 10.3.2004 v Opavě a Ostravě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí, od poškozeného Ing. Svatopluka B., nar. xxx formou půjček postupně finanční částky ve výši 450.000,- Kč, 800.000,- Kč a 400.000,- Kč, k těmto vystavil postupně tři směnky vlastní, jimiž se zavázal vrátit uvedené půjčky poškozenému shodně nejpozději do 2.1.2006, půjčky však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Ing. Svatopluku B. tak způsobil škodu ve výši celkem 1.650.000,- Kč,
8. dne 12.3.2004 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od

poškozeného Zbyňka R., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 215.000,- Kč, a ačkoliv splatnost půjčky nebyla přesně stanovena, na opakované žádosti a urgence poškozeného tuto nevrátil, užil ji pro svoji osobní potřebu a poškozenému Zbyňku R. tak způsobil škodu ve výši 215.000,- Kč,

9. v blíže nezjištěné době na jaře r. 2004 v Opavě k blíže nespecifikovanému účelu požádal poškozeného Martina G., nar. xxx o zapůjčení finanční částky ve výši asi 150.000,- Kč, poškozený byl schopen předat mu toliko částku ve výši 110.000,- Kč, dle téhož dne sjednané ústní dohody se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do jednoho měsíce, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgence poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Martinu G. tak způsobil konečnou škodu ve výši 110.000,- Kč,

10. dne 2.7.2004 v Opavě vylákal od poškozeného Dalibora V., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 450.000,- Kč, dle téhož dne sepsané smlouvy o tichém společenství a ústního příslibu se tuto zavázal vrátit poškozenému kdykoliv ve lhůtě jednoho měsíce od požádání, takto však v blíže nezjištěné době do února 2006 učinil pouze částkou ve výši 157.775,- Kč, zbylou část ve výši 292.225,- Kč však přes opakované žádosti a urgence poškozeného nevrátil, užil ji pro svoji osobní potřebu a poškozenému Daliboru V. a jeho manželce Mirofoře V. tak způsobil konečnou škodu ve výši 292.225,- Kč,

11. dne 10.9.2004 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou investice do svého podnikání využitelnou v budoucnu jako záloha na dovoz blíže nespecifikovaného vozidla ze zahraničí od poškozeného Zbyška V., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 50.000,- Kč, tuto však poškozenému nikdy nevrátil ani jinak nevyúčtoval, užil ji pro svoji osobní potřebu a poškozenému Zbyšku V. tak způsobil škodu ve výši 50.000,- Kč,

12. dne 1.12.2004 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Tomáše V., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši

1.150.000,- Kč, k této téhož dne vystavil směnku vlastní, již se zavázal poskytnutou částku vrátit poškozenému nejpozději do 2.2.2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Tomáši V. tak způsobil škodu ve výši 1.150.000,- Kč,

13.blíže nezjištěného dne ve 4. čtvrtletí roku 2004 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Daniela K., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 100.000,- Kč, dle téhož dne sepsané smlouvy o půjčce a jím osobně vystavené směnky vlastní se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 13.11.2005, dle následné vzájemné dohody byla konečná splatnost půjčky prodloužena, přičemž obžalovaný se zavázal tuto vrátit poškozenému nejpozději do 12.12.2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Danielu K. tak způsobil škodu ve výši 100.000,- Kč,

14.dne 17.12.2004 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Daniela H., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 200.000,- Kč, dle téhož dne sepsané smlouvy o půjčce se tuto zavázal vrátit poškozenému ve lhůtě tří měsíců, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Danielu H. tak způsobil škodu ve výši 200.000,- Kč,

15.ve dnech 7.2.2005 a 15.2.2005 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Jana K., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 309.000,- Kč a 424.000,- Kč, dle dne 7.2.2005 jím osobně vystavené směnky vlastní se částku 309.000,- Kč zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 7.5.2005 a dle dne 15.2.2005 jím osobně vystavené směnky vlastní se

částku 424.000,- Kč zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 15.4.2005, na základě požadavku poškozeného mu v blíže nezjištěnou dobu do začátku r. 2006 vrátil postupně v asi pěti splátkách částku celkem 637.000,- Kč, zbylou částku ve výši 96.000,- Kč poškozenému přes opakované žádosti a urgency nevrátil, tuto užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Janu K. tak způsobil konečnou škodu ve výši 96.000,- Kč,

16.dne 15.2.2005 v advokátní kanceláři Mgr. Bohdana Schatrala ve Vsetíně vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Andree P., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 700.000,- Kč, dle téhož dne jím osobně vystavené směnky vlastní se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 10.3.2005, dle následně vzájemné ústní dohody byla konečná splatnost půjčky prodloužena, přičemž obžalovaný se zavázal tuto vrátit poškozenému nejpozději na začátku roku 2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované žádosti a urgency poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Andreasi P. tak způsobil škodu ve výši 700.000,- Kč,

17.dne 25.5.2005 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Tomáše V., nar. xxx formou půjček finanční částku ve výši 1.350.000,- Kč a 1.000.000,- Kč, dle téhož dne jím osobně vystavené směnky vlastní se částku 1.350.000,- Kč zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 30.12.2005 a dle téhož dne jím osobně vystavené směnky vlastní se částku 1.000.000,- Kč zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 31.3.2006, půjčky však v termínech splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgency poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Tomáši V. tak způsobil škodu ve výši 2.350.000,- Kč,

18.blíže nezjištěného dne v měsíci květnu 2005 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Michala G., nar. xxx formou půjčky finanční

částku ve výši 270.000,- Kč, kterou se dle ústní dohody zavázal vrátit poškozenému bezprostředně po dovozu a prodeji takto financovaných vozidel v České republice, nejpozději však obratem na požádání poškozeného, na základě požadavku poškozeného mu v blíže neupřesněnou dobu od ledna do února 2006 vrátil postupně v několika splátkách částku celkem 150.000,- Kč, zbylou částku ve výši 120.000,- Kč poškozenému přes opakované žádosti a urgencye nevrátil, tuto užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Michalu G. tak způsobil konečnou škodu ve výši 120.000,- Kč,

19.ve dnech 15.7.2005 a 28.9.2005 v Opavě vylákal pod blíže neupřesněnou nepravdivou záminkou investice do jeho podnikatelské činnosti a profinancování nákupu blíže nespecifikovaného pozemku pod jím provozovaný autobazar od poškozeného Pavla S., nar. xxx formou dvou půjček finanční částky ve výši 1.000.000,- Kč a 1.000.000,- Kč, k půjčce ze dne 15.7.2005 současně sjednal smlouvu o půjčce, jíž se zavázal tuto vrátit poškozenému nejpozději do 15.12.2005, současně vystavil blankosměnku a k této sjednal smlouvu o vyplňovacím právu směnečném, k půjčce ze dne 28.9.2005 také sjednal smlouvu o půjčce, jíž se zavázal tuto vrátit poškozenému nejpozději do 28.12.2005, současně vystavil blankosměnku a k této sjednal smlouvu o vyplňovacím právu směnečném, půjčky však v termínech splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Pavlu S. tak způsobil škodu ve výši celkem 2.000.000,- Kč,

20.ve dnech 5.9.2005 a 7.9.2005 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Ing. Milana V., nar. xxx formou dvou půjček finanční částky ve výši 104.000,- Kč a 200.000,- Kč, dle dne 5.9.2005 jím osobně vystavené směnky se půjčku ve výši 104.000,- Kč zavázal vrátit poškozenému na viděnou a dle dne 7.9.2005 jím osobně vystavené směnky vlastní se půjčku ve výši 200.000,- Kč zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 7.8.2006, půjčky však v termínech splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované žádosti a urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji

osobní potřebu a poškozenému Ing. Milanu V. tak způsobil škodu ve výši celkem 304.000,- Kč,

21. dne 20.9.2005 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Ing. Svatopluka B., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 300.000,- Kč, dle téhož dne jím osobně vystavené směnky vlastní se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 2.1.2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Ing. Svatopluku B. tak způsobil škodu ve výši celkem 300.000,- Kč,

22. dne 26.11.2005 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Daniela K., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 200.000,- Kč, dle téhož dne sepsané smlouvy o půjčce a jím osobně vystavené směnky vlastní se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 25.12.2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Danielu K. tak způsobil škodu ve výši 200.000,- Kč,

23. dne 1.12.2005 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaného motorového vozidla v USA od poškozeného Jindřicha H., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 500.000,- Kč, dle téhož dne jím osobně vystavené směnky vlastní se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 31.12.2005, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil, na opakované urgencye poškozeného tomuto blíže nezjištěného dne na konci měsíce ledna 2006 vrátil částku 200.000,- Kč a blíže nezjištěného dne na začátku měsíce března 2006 vrátil částku 100.000,- Kč, zbylou částku ve výši 200.000,- Kč poškozeného nevrátil, užil ji pro svoji osobní potřebu a poškozenému Jindřichu H. tak způsobil škodu ve výši 200.000,- Kč,

24.dne 9.12.2005 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nspecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Tomáše V., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 800.000,- Kč, dle téhož dne jím osobně vystavené směnky vlastní se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do 10.1.2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Tomáši V. tak způsobil škodu ve výši 800.000,- Kč,

25.dne 20.1.2006 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nspecifikovaného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat B6 ze zahraničí od poškozeného Jiřího T., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 500.000,- Kč, dle téhož dne jím osobně vystavené směnky vlastní se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do čtrnácti dnů, dle následné ústní dohody byla splatnost půjčky prodloužena do konce měsíce března 2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Jiřímu T. tak způsobil škodu ve výši 500.000,- Kč,

26.dne 7.2.2006 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu dvou blíže nspecifikovaných motorových vozidel ze Spolkové republiky Německo od poškozeného Ing. Martina H., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 1.160.000,- Kč, dle téhož dne jím osobně vystavené směnky vlastní se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději dne 28.2.2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Ing. Martinu H. tak způsobil škodu ve výši 1.160.000,- Kč,

27.dne 7.2.2006 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou výhodné směny korun českých na měnu EURO od poškozeného Ing. Martina H., nar. xxx finanční částku ve výši 300.000,- Kč, kterou se dle ústní dohody zavázal

směněnou předat poškozenému ve lhůtě dvou dnů, hotovost však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, užil ji pro svoji osobní potřebu a poškozenému Ing. Martinu H. tak způsobil škodu ve výši 300.000,- Kč,

28. dne 15.2.2006 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou potřeby úhrady nákladů blíže nespecifikované dopravy ze Spolkové republiky Německo do České republiky od poškozeného Ericha K., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 500,- EUR odpovídající částce 14.202,50 Kč, dle téhož dne sjednané ústní dohody se půjčku zavázal vrátit poškozenému nejpozději do dvou až tří týdnů, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Erichu K. tak způsobil škodu ve výši 14.202,50 Kč,

29. dne 15.2.2006 v Petříkově vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaného motorového vozidla ze zahraničí od poškozeného Pavla M., nar. xxx formou půjčky finanční částku ve výši 350.000,- Kč, dle téhož dne ústně sjednané dohody se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do konce měsíce března 2006, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Pavlu M. tak způsobil škodu ve výši 350.000,- Kč,

30. dne 6.3.2006 v Opavě vylákal pod nepravdivou záminkou profinancování nákupu blíže nespecifikovaných motorových vozidel ze zahraničí od poškozeného Ing. Milana V., nar. xxx formou dvou půjčky finanční částku ve výši 106.000,- Kč směněnou poškozeným na měnu EURO, dle téhož dne sjednané ústní dohody se tuto zavázal vrátit poškozenému nejpozději do tří týdnů, půjčku však v termínu splatnosti nevrátil a neučinil tak ani na následné opakované žádosti a urgencye poškozeného, poskytnutou hotovost užil pro svoji osobní potřebu a poškozenému Ing. Milanu V. tak způsobil škodu ve výši 106.000,- Kč,

31.dne 2.3.2006 v Opavě pneuservisu xxx vylákal pod záminkou půjčky od Davida K. částku 90.000,- Kč s tím, že tuto vrátí do dalšího dne, přestože musel vědět, že svému závazku zcela nedostojí, vrátil pouze 10.000,- Kč a o částku 80.000,- Kč jmenovaného poškodil,

32.dne 3.3.2006 v Opavě na parkovišti před supermarketem TERNO vylákal pod záminkou půjčky od Kristiana H. částku 300.000,- Kč s tím, že peníze vrátí do 17.3.2006, ačkoliv věděl, že tak neučiní a o uvedenou částku jmenovaného poškodil,

33.dne 11.3.2006 v Háji ve Slezsku, okres Opava, pod záminkou půjčky na úhradu kupní ceny vozidla zn. Škoda Octavia, vylákal od Petra Z. částku 150.000,- Kč, s tím, že tuto vrátí do 13.3.2006, ačkoli věděl, že svému závazku nebude schopen dostát a o uvedenou částku tak jmenovaného poškodil,

34.dne 13.3.2006 v Nittenau, Německá spolková republika, vylákal pod záminkou půjčky od Kristiana H. částku 4.400 EUR (127.600,- Kč) s tím, že peníze vrátí do 17.3.2006, ačkoli věděl, že tak nebude schopen učinit a o uvedenou částku tak jmenovaného poškodil,

celkem tak způsobil škodu ve výši **16.840.802,50Kč**

III.)

jako fyzická osoba podnikající pod obchodní firmou Dalibor K. xxx, s místem podnikání xxxx, provozující xxx autobazar,

převzal dne 29.4.2004 v xxx, na ulici xxx, v autobazaru, který provozoval, od poškozeného Vlastimila V., nar. xxx za účelem obstarání nákupu dvou vozidel zn. Volkswagen ze zahraničí částku ve výši 400.000,- Kč, uvedená vozidla však přes opakované dotazy a urgencye poškozeného nezakoupil a poškozenému nepředal,

peníze nevrátil, ale užil pro vlastní potřebu a poškozenému Vlastimilu V. tak způsobil škodu ve výši 400.000,- Kč,

IV.)

jako fyzická osoba podnikající pod obchodní firmou Dalibor K. xxx, s místem podnikání xxx, provozující v xxx autobazar,

1. převzal dne 31.1.2005 v xxx, na ulici xxx, v autobazaru, který provozoval, od poškozeného Ing. Milana V., nar. xxx za účelem obstarání nákupu vozidla zn. Mercedes C Klasse Combi CDi s automatickou převodovkou ze Spolkové republiky Německo částku ve výši 220.000,- Kč, uvedené vozidlo však přes opakované dotazy a urgence poškozeného nezakoupil a tomuto nepředal, peníze nevrátil, ale užil pro vlastní potřebu a poškozenému Ing. Milanu V. tak způsobil škodu ve výši 220.000,- Kč,
2. dne 11.5.2005 v xxx na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal Petru V. za částku 320.000,- Kč vozidlo zn. Ford Mondeo 2.0 D, VIN: WF0XXGBB51R15372, které mu za účelem obstarání prodeje svěřil Radovan V., utržené peníze si však všechny ke škodě jmenovaného ponechal a způsobil mu tak škodu ve výši nejméně 306.000,- Kč,

celkem tak způsobil škodu ve výši 526.000,- Kč,

V.)

jako fyzická osoba podnikající pod obchodní firmou Dalibor K. xxx, s místem podnikání xxx, provozující v xxx, autobazar,

1. poté, co dne 2.11.2005 v Opavě převzal od poškozeného Mgr. Ondřeje K., nar. xxx za účelem obstarání nákupu vozidla zn. Chrysler typu Grand Voyager ze zahraničí částku ve výši 400.000,- Kč, z této v blíže nezjištěné době v měsíci únoru 2006 skutečně za částku 300.000,- Kč v Rakousku zakoupil a pro poškozeného do České republiky dovezl vozidlo zn. Chrysler typu Voyager, jelikož poškozený i nadále trval na dovozu vozidla zn. Chrysler typu Grand

Voyager, zbývající zálohu ve výši 100.000,- Kč poškozenému dle dohody nevrátil a dne 7.3.2006 v Opavě od něho ke stejnému účelu převzal ještě částku 210.000,- Kč, uvedené vozidlo však ve sjednaném termínu nejpozději do 12.3.2006 nezakoupil a poškozenému nepředal, peníze nevrátil, ale užil pro vlastní potřebu a poškozenému Mgr. Ondřeji K. tak způsobil škodu ve výši 310.000,- Kč,

2. přesně nezjištěného dne v době od 2.1.2006 do 15.2.2006 v xxx, na ulici xxx, v autobazaru, který provozoval, prodal Zdeňku H., nar. xxx za přesně nezjištěnou částku vozidlo zn. Škoda Fabia Combi 1,4 16V, SPZ : xxx, následné RZ : xxx, VIN : TNBHD46Y113231565, které mu za účelem obstarání prodeje svěčila poškozená společnost INTERMOS, spol. s r.o., IČ : 19015763, se sídlem Opava, Boženy Němcové č. 20, jednající jednatelem Pavlem H., nar. xxx, jež chtěla vozidlo prodat za částku 145.000,- Kč zahrnující provizi ve výši 5.000,- Kč pro obžalovaného, přičemž veškeré utržené peníze si ke škodě jmenované společnosti ponechal a způsobil jí tak škodu ve výši nejméně 135.000,- Kč,
3. převzal dne 20.1.2006 v xxx, na ulici xxx, v autobazaru, který provozoval, od poškozené JUDr. Ilony H., nar. xxx za účelem obstarání nákupu vozidla zn. Volkswagen Passat ze Spolkové republiky Německo částku ve výši 300.000,- Kč, uvedené vozidlo však ve sjednaném termínu čtrnácti dnů nezakoupil a poškozené nepředal, peníze nevrátil, ale užil pro vlastní potřebu a poškozené JUDr. Iloně H. tak způsobil škodu ve výši 300.000,- Kč,
4. převzal dne 4.2.2006 v xxx, na ulici xxx, v bazaru, od poškozeného Jiřího T., nar. xxx za účelem obstarání nákupu vozidla zn. Ford Focus ze zahraničí částku ve výši 200.000,- Kč, uvedené vozidlo však ve sjednaném termínu nejpozději do 14.3.2006 nezakoupil a poškozenému nepředal, peníze nevrátil, ale užil pro vlastní potřebu a poškozenému Jiřímu T. tak způsobil škodu ve výši 200.000,- Kč,

5. převzal dne 9.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, od poškozeného Michala S., nar. xxx za účelem obstarání nákupu vozidla zn. Opel Astra ze Spolkové republiky Německo částku ve výši 110.000,- Kč, uvedené vozidlo však ve sjednaném termínu nejpozději do 17.2.2006 nezakoupil a poškozenému nepředal, peníze nevrátil, ale užil pro vlastní potřebu a poškozenému Michalu S. tak způsobil škodu ve výši 110.000,- Kč,
6. převzal blíže nezjištěného dne na začátku měsíce března 2006 v xxx, na ulici xxx od poškozené Marcely M., nar. xxx za účelem obstarání nákupu vozidla zn. Peugeot ze zahraničí částku ve výši 120.000,- Kč, uvedené vozidlo však ve sjednaném termínu jednoho týdne nezakoupil a poškozené nepředal, peníze nevrátil, ale užil pro vlastní potřebu a poškozené Marcelle M. tak způsobil škodu ve výši 120.000,- Kč,
7. převzal blíže nezjištěného dne na začátku měsíce března 2006 v Opavě, na parkovišti u zimního stadionu od poškozeného Pavla M., nar. xxx za účelem obstarání nákupu vozidla zn. Škoda Octavia Combi s pohonem 4x4 ze Spolkové republiky Německo částku ve výši 300.000,- Kč, uvedené vozidlo však ve sjednaném termínu jednoho týdne nezakoupil a poškozenému nepředal, peníze nevrátil, ale užil pro vlastní potřebu a poškozenému Pavlu M. tak způsobil škodu ve výši 300.000,- Kč,
8. v polovině prosince 2005 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomuto oprávněn, prodal Rudolfu F. za částku 250.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Octavia 1.9 TDi, VIN: TMBCG41U132720644, které mu do autobazaru předal Pavel R. za účelem zajištění osoby kupce, utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Pavlu R. škodu ve výši nejméně 152.000,- Kč,
9. dne 21.12.2005 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, převzal od Alfréda Č. částku 19.000,- EUR za účelem obstarání vozidla zn. Toyota Land Cruiser v termínu do 10.1.2006, vozidlo však neobstaral, peníze použil pro

vlastní potřebu a způsobil tak Alfrédu Č. škodu ve výši 19.000,- EUR (tj. 550.240,- Kč)

10.dne 10.1.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomuto oprávněn, prodal Pavlu K. za částku 250.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, VIN: TMBGP41U822619293, které mu do autobazaru předal Pavel R. za účelem zajištění osoby kupce, utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Pavlu R. škodu ve výši 280.000,- Kč,

11.dne 13.1.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomu oprávněn, prodal Tomáši D. za částku 210.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Octavia 1.6I, VIN: TMBCX21U332683570, které mu do autobazaru předal Pavel R. za účelem zajištění osoby kupce, utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Pavlu R. škodu ve výši 225.700,- Kč,

12.dne 16.1.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal Ing. Milanu V. za částku 150.000,- Kč vozidlo zn. Opel Astra Caravan 1.6, VIN: WOLOTGF35X2264458, které mu za účelem zajištění kupce do autobazaru přenechal Daniel H. a způsobil mu tak škodu ve výši 151.300,- Kč,

13.dne 18.1.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomu oprávněn, prodal Ing. Milanu V. za částku 200.000,- Kč vozidlo zn. Kia Carnival 2.9D, VIN: KNEUP751246122557, které mu za účelem vystavení do autobazaru přenechal Alfréd Č. a způsobil mu tak škodu ve výši nejméně 192.400,- Kč,

14.dne 26.1.2006 v Ostravě, prostřednictvím další osoby, prodal Janu Š. za částku 260.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Octavia Combi 1.9, VIN: TMBHP21U812447855, jež bylo registrováno na Ericha S., které převzal od Kristiana B. za účelem obstarání jeho prodeje, všechny utržené peníze si však ponechal pro vlastní potřebu a způsobil mu tak škodu ve výši 260.000,- Kč,

- 15.**dne 26.1.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal Petru J. za částku 339.000,- Kč vozidlo zn. BMW 320 D, VIN: WBAAL71020KG56756, které mu za účelem obstarání prodeje svěřil Wojciech S. jako zmocněnec majitelky Petry M., utržené peníze si však ke škodě jmenované ponechal pro vlastní potřebu a způsobil jí tak škodu ve výši 311.000,- Kč,
- 16.**dne 3.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal Markovi K. za částku 110.000,- Kč vozidlo zn. Opel Omega, VIN: WOLOVBM69X10194466, které převzal za účelem obstarání prodeje za částku 149.000,- Kč od jednatelů společnosti IVEX Opava spol. s r.o. Opava, přičemž veškeré utržené peníze si v rozporu s uzavřenou smlouvou ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak společnosti IVEX Opava spol. s r.o. Opava škodu ve výši 119.500,- Kč,
- 17.**dne 6.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomu oprávněn, prodal Tomáši D. za částku 309.400,- Kč vozidlo zn. Ford Transit 280M, VIN: WF0VXXGBFVYY49272, které mu do autobazaru předal Rostislav V., jako jednatel společnosti Auto RT s.r.o. Opava, za účelem zajištění kupce, utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak společnosti Auto RT s.r.o. Opava škodu ve výši 333.100,- Kč,
- 18.**dne 2.2. nebo 8.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal Bohumilu D. za částku 27.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Favorit, VIN: TMBADA200L0171802, které převzal od Lucie Ch. za účelem obstarání jeho prodeje za částku 25.000,- Kč, přičemž všechny utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Lucii Ch. škodu ve výši 23.000,- Kč,
- 19.**dne 13.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, převzal za účelem obstarání nákupu vozidla zn. VW Passat od Davida K. částku 170.000,- Kč, kdy uvedené vozidlo v dohodnutém termínu nezakoupil, peníze jmenovanému nevrátil, tyto si ponechal pro vlastní potřebu a o uvedenou částku se tak k jeho škodě obohatil,

- 20.**dne 28.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomuto oprávněn, prodal Michalu B. za částku 289.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Octavia 1.6, VIN: TMBCX21U632783274, které mu do autobazaru předal Pavel R. za účelem zajištění osoby kupce, utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Pavlu R. škodu ve výši 305.800,- Kč,
- 21.**dne 2.3.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal společnosti ADIV s.r.o. Opava za částku 169.000,- Kč vozidlo zn. Peugeot Partner, VIN: VF35FKFWF60345983, které mu do autobazaru předal Rostislav V., jako jednatel společnosti Auto RT s.r.o. Opava, za účelem obstarání prodeje vozidla, všechny utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak společnosti Auto RT s.r.o. Opava škodu ve výši nejméně 163.900,- Kč,
- 22.**dne 9.3.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž k tomu byl oprávněn, prodal Tomáši D. za částku 100.000,- Kč vozidlo zn. VW Polo 1.4, VIN: WVVZZZGNZYY012760, které mu za účelem zajištění kupce předal do autobazaru Mgr. Ondřej K., všechny utržené peníze si však ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Mgr. Ondřeji K. škodu ve výši 96.000,- Kč,
- 23.**dne 10.3.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž k tomu byl oprávněn, prodal Vladimíru P. za částku 77.000,- Kč vozidlo zn. Seat Toledo 1.6, VIN: VSSZZZ1LZTR054050, které v autobazaru parkoval Radek S., utrženou částku si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Radku S. škodu ve výši nejméně 76.100,- Kč,
- 24.**dne 10.3.2006 v Opavě na ulici Popské převzal za účelem obstarání nákupu vozidla zn. Subaru od Dana H., jednatele společnosti DanCars CZ s.r.o. Opava částku 180.000,- Kč, kdy však uvedené vozidlo v dohodnutém termínu nezakoupil, peníze nevrátil a tyto si ke škodě uvedené společnosti ponechal pro vlastní potřebu,

25.dne 10.3.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, převzal zálohu ve výši 59.000,- Kč od Františka Ž. na nákup vozidla zn. Renault Megane, VIN: VF1LA040519846918, jež bylo v předmětném autobazaru nabízeno k prodeji, kdy však k realizaci prodeje vozidla nedošlo, peníze však jmenovanému nevrátil a tyto k jeho škodě použil pro vlastní potřebu,

celkem tak způsobil škodu ve výši 5.124.040,-Kč,

t e d y

ad I.)

ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl jiného v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli malou,

ad II.) č. 1) – 34)

j e d n a k

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

j e d n a k

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, aby sebe obohatil tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

ad III.)

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli malou,

ad IV.) č. 1) – 2)

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu,

ad V.) č. 1) – 25)

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l

ad I.)

trestný čin podvodu dle ustanovení § 250 odst. 1, odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon,

ad II.) č. 1) – 34)

zvláště závažný zločin podvodu dle ustanovení § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) zák. č. 40/2009 Sb., tr.zákoníku, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle ustanovení § 21 odst. 1 tr.zákoníku,

ad III.)

trestný čin zpronevěry dle ustanovení § 248 odst. 1, odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon,

ad IV.) č. 1) - 2)

trestný čin zpronevěry dle ustanovení § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon,

ad V.) č. 1) – 25)

zvlášť závažný zločin zpronevěry podle ustanovení § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) zák.č. 40/2009 Sb., trestní zákoník,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku za použití § 45 odst. 1 tr.zákoníku ke společnému souhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 5(p ě t i) roků a 6(š e s t i) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s o s t r a h o u.**

Podle § 73 odst. 1 tr.zákoníku se obžalovanému **u k l á d á** trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání – koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, zprostředkování obchodu a služeb **na dobu 6(š e s t i) let.**

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný **p o v i n e n** zaplatit náhradu škody těmto poškozeným:

- Ing. Milanu V., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 870.000,-Kč,
- Danielu K., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 400.000,-Kč,
- Erichu K., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 1.014.202,50,-Kč,
- Danielu H., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 800.000,-Kč,
- Kamilu S., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 80.000,-Kč,
- Ing. Svatopluku B., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 1.950.000,-Kč,
- Martinu G., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 110.000,-Kč,

- Daliboru V., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 292.225,-Kč,
- Zbyšku V., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 50.000,-Kč,
- Tomáši V., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 4.300.000,-Kč,
- Andreasi P., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 700.000,-Kč,
- Michalu G., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 120.000,-Kč,
- Pavlu S., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 2.000.000,-Kč ,
- Jindřichovi H., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 200.000,-Kč,
- Jiřímu T., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 700.000,-Kč,
- Ing. Martinu H., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 1.460.000,-Kč,
- Vlastimilu V., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 400.000,-Kč,
- Mgr. Ondřeji K., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 310.000,-Kč,
- společnosti INTERMOS, spol. s r.o. se sídlem Nové Lublice 90, Vítkov, částku ve výši 135.000,-Kč ,
- JUDr. Iloně H., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 300.000,-Kč,
- Michalu S., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 110.000,-Kč,
- Marcele M., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 120.000,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se se zbytkem svých nároků na náhradu škody **odkazují** na řízení ve věcech občanskoprávních poškození Erich K. a společnost INTERMOS, s r.o.

O d ů v o d n ě n í:

Na základě důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný tento skutkový stav věci.

Podle § 45 odst. 1 tr.zákoníku (ukládání společného trestu za pokračování v trestném činu), odsuzuje-li soud pachatele za dílčí útok u pokračování v trestném činu (§ 116), za jehož ostatní útoky byl odsouzen rozsudkem, který již nabyl právní moci, zruší v tomto dřívějším rozsudku výrok o vině o pokračujícím trestném činu a trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěnými v zrušeném rozsudku, rozhodne o vině pokračujícím trestným činem, včetně nového dílčího útoku, popř. trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, o společném trestu za pokračující trestný čin, který nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším, a případně i o navazujících výrocích, které mají ve výroku o vině svůj podklad.

Právě o takový případ v této trestní věci obžalovaného Dalibora K. se jedná. Proto soud uznal obžalovaného vinným jak níže uvedeno.

Obžalovaný Dalibor K. obecně vypověděl, že asi od roku 1991 začal podnikat v oboru nákupu a prodeje a od roku 1996 rovněž v oblasti zprostředkování prodeje. Do roku 1995 podnikal nejprve s potravinami a později podnikal v dovozu vozidel z evropských zemí, převážně z Německa a Holandska. Podnikatelskou činnost s dovozy vozidel prováděl s kamarádem Markem M., následně podnikal sám na pronajatém pozemku v xxx. S Daliborem S. založil v roce 2003 spol. AUTOLÁLA s r.o., přes kterou začal realizovat dovozy aut (s ohledem na omezení fyzických osob – neplátců DPH s obratem v maximální výši 1.000.000,-Kč). Při sjednávání nájmu na pozemek, na kterém autobazar stál, bylo s majitelem panem C. domluveno, že od něj za rok pozemek odkoupí, avšak C. pozemek prodal panu M., který uvedl, že pozemek dále prodávat nebude. Obžalovaný ke své finanční situaci vypověděl, že asi do roku 2000 – 2001 podnikal v zisku, následně vzhledem k rozšiřování podnikání se zadlužil a když si půjčoval finanční prostředky, byl nucen věřitelům hradit také vysoké úroky a tím se stále více a více zadlužoval. Šlo vlastně o bludný kruh, když vytloukal tzv. klín klínem a finanční situace takto kulminovala v roce 2006. Obžalovaný Dalibor K. tedy doznal, že si od různých subjektů, fyzických osob, půjčoval finanční prostředky v úmyslu tyto použít k podnikání. V současné době žije ve Švýcarsku na adrese xxx a pracuje ve firmě Köserei jako dělník. Od července 2007 je rozvedený, má dceru V., nar. xxx, na kterou platí výživné ve výši 200,-Kč, jež bylo stanoveno Okresním soudem v Opavě. V minulosti byl trestán za výtržnictví a v roce 2006 byl odsouzen za trestný čin zpronevěry a podvodu, kdy mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody

v trvání 46 měsíců. Od měsíce března 2006 byl ve vazbě a v měsíci březnu 2008 byl podmíněně propuštěn na zkušební dobu v trvání 4 roků.

Obžalovaný se ke svému jednání v průběhu přípravného řízení stejně jako u hlavního líčení doznal.

K jednotlivých bodům rozsudku vypověděl:

Pokud jde o poškozeného Ing. Milana V., veškeré finanční půjčky mu vrátil. Pokud Ing. Milan V. půjčky dokladuje různými písemnostmi, jež mají prokazovat jeho (obžalovaného závazky), tak tyto doklady již měly být zničeny, neboť jsou z půjček, které mu vrátil. Bez jeho souhlasu bylo na paní V. přepsáno vozidlo zn. Renault Laguna, RZ xxx, když bylo v roce 2006 vzat do vazby. U hlavního líčení stran Ing. Milana V. vypověděl, že je přesvědčen, že s ním nemá žádné pohledávky a myslí si, že mu není nic dlužen. Byli kamarádi, dělali spolu obchody a myslí si, že s osobou Milana V. a jeho matkou paní V., která vystupovala u Okresního soudu v Opavě, je vyřízen do koruny.

Obžalovaný je rovněž usvědčován svědeckou výpovědí Ludmily V., matky poškozeného Ing. Milana V., která shodně jako její syn potvrdila, že obžalovaný si peníze opakovaně půjčoval a že obžalovaný synovi Ing. Milanu V. peníze dosud dluží.

Doznal, že Daniel K. mu zapůjčil předmětné finanční částky, které mu dosud nevrátil.

K osobě poškozeného svědka Ericha K. vypověděl, že částku ve výši 1.000.000,-Kč si od něj půjčil, stejně jako částku ve výši 500 EUR. Finanční prostředky mu dosud nevrátil.

K půjčkám od poškozeného Daniela H. uvedl, že k těmto došlo a poškozenému dosud peníze nevrátil.

Pokud jde o svědka Kamila S., jedná se o bývalého zaměstnance v autobazaru AUTOLÁLA a nedluží mu žádné peníze.

Od svědka Svatopluka B. si zapůjčil peníze, které mu dosud nevrátil.

Od poškozeného svědka Zbyňka R. si půjčil finanční částky jako pomoc při podnikání a peníze mu dosud nevrátil.

K finančním půjčkám od Martina G. vypověděl, že není pravdou, že tohoto požádal o půjčky ve výši 110.000,-Kč nebo 150.000,-Kč. Proběhla mezi nimi celá řada obchodů a služeb. Neví, z jakého důvodu svědek uvádí, že mu dluží peníze.

K manželům V. vypověděl, že mezi nimi existuje smlouva o tichém společenství na peněžité vklad 450.000,-Kč a 5.000 EUR a tyto smlouvy by však neměly toliko prokazovat předání peněz, když po dovezení vozidla z ciziny vyplatil V. peníze nebo mu bylo ponecháno dovezené vozidlo a V. měl smlouvy zničit, což zřejmě neučinil.

Pokud jde o Zdeňka V., od toho si zapůjčil finanční částku a peníze mu dosud nevrátil.

K poškozenému svědkovi Tomáši V. obžalovaný vypověděl, že tomuto nic nedluží, že si od něj peníze půjčoval, avšak tyto mu vrátil i s úroky. Obžalovaný je však usvědčován svědeckou výpovědí Tomáše V. stejně jako výpovědí jeho manželky a tchána.

Obžalovaný ke svědkovi Janu K. doznal, že tomuto nevrátil finanční částku. Mimo vlastní doznání je usvědčován svědeckou výpovědí Jana K.

Obžalovaný doznal, že svědkovi Andreasi P. nevrátil finanční částku. Skutek doznal. Mimo vlastní doznání je usvědčován svědeckou výpovědí Andrese P.

Obžalovaný doznal skutek k Michalu G. Mimo vlastní doznání je usvědčován svědeckou výpovědí Michala G.

Obžalovaný doznal skutek k poškozenému Pavlu S. mimo vlastní doznání je usvědčován svědeckou výpovědí Pavla S.

Ohledně poškozeného Jindřicha H. obžalovaný rovněž doznal skutek. Mimo vlastní doznání je usvědčován svědeckou výpovědí Jindřicha H.

Ohledně finančních půjček od Jiřího T. obžalovaný doznal finanční půjčky, má však námitky vůči finanční částce uvedené svědkem Jiřím T. Je však usvědčován svědeckou výpovědí Jiřího T., o které soud nemá žádných pochybností a svědek vypovídal pod sankcí křivé výpovědi.

Obžalovaný doznal skutek stran svědka Ing. Martina H. Je usvědčován vlastním doznáním a svědeckou výpovědí Martina H.

Obžalovaný doznal skutek ohledně Pavla M. Mimo vlastní doznání je usvědčován svědeckou výpovědí Pavla M.

K poškozenému Vlastimilu V. vypověděl, že tento mu skutečně peníze půjčil, avšak jako protihodnotu mu prodal auto. Svědek Vlastimil V. tvrzení obžalovaného popírá a obžalovaného usvědčuje.

Obžalovaný doznal skutek k Mgr. Ondřeji K. Mimo vlastní doznání je usvědčován svědeckou výpovědí Mgr. Ondřeje K.

Obžalovaný doznal skutek ke spol. INTERMOS a dalším zástupcům této společnosti, kde působil jako jednatel svědek Pavel H. Mimo vlastní doznání je usvědčován svědeckou výpovědí Pavla H. a listinnými důkazy.

Ve vztahu k JUDr. Iloně H. obžalovaný skutek doznal. Je usvědčován svědeckou výpovědí JUDr. Ilony H.

Pokud jde o skutek k Michalu S., obžalovaný tento doznal. Mimo vlastní doznání je usvědčován svědeckou výpovědí Michala S.

Obžalovaný doznal skutek stran Marcely M. Je usvědčován svědeckou výpovědí Marcely M.

Obžalovaný Dalibor K. v hlavním líčení uvedl, že trvá na své výpovědi z přípravného řízení ze dne 22.6.2010 – čl. 39 – 48 spisu. Zde trestnou činnost doznal s tím, že pouze u několika svědků jsou uvedeny finanční částky, které dle jeho názoru nesouhlasí a v některých případech byla podepsána bílým směnka a finanční částka byla do ní doplněna.

K dotazu soudu, zda byly sepisovány dohody o půjčkách nebo byly podepsány nějaké doklady o těchto půjčkách, obžalovaný vypověděl:

Většinou šlo o mé známé a udělal se pouze nějaký předávací pokladní doklad nebo se podepsala směnka a doklady někdy podepsal. S panem V. a paní V. měli podepsanou smlouvu o tichém společenství několik let. Stran pana V. byly podepsány směnky a s panem T. byla vystavena bílým směnka. Většinou podepisoval směnku nebo nějaký pokladní doklad o převzetí peněz svým jménem, tedy že peníze převzal jako Dalibor K. – autobazar, avšak po vzniku s.r.o. nikdy doklady nedával. Pokud peníze vrátil, tak to bylo na „dobré slovo“ a z 99% žádné doklady ani nedostal zpět nebo to bylo na čestné slovo. Trvá na výsledku Ing. Milana V., Kamila S., Martina G., Dalibora V., Tomáše V., Jiřího T. a Vlastimila V. Pokud jde o tyto vyjmenované svědky, obžalovaný uvedl, že trvá na jejich výsledku, protože se liší ve finančních částkách. Pokud jde o další svědky, od kterých si půjčil peníze a které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku, plně doznal svou vinu. Netrval na jejich účasti u hlavního líčení a podle jeho propočtů dluží všem svědkům dosud částku ve výši asi 13.010.202,-Kč.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného soud dle § 211 odst. 6 tr.ř. (zák.č. 459/2011 ze dne 6.12.2011) četl úřední záznam obžalovaného o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 5 tr.ř. (čl. 51 – 55). Dalibor K. vypovídal v tomto úředním záznamu shodně a k vytýkanému trestnému jednání se doznal.

Za souhlasu krajské státní zástupkyně a obžalovaného soud podle § 211 odst. 1 tr.ř. četl svědecké výpovědi těchto svědků z přípravného řízení a to: Ing. Milana V. ze dne 5.8.2010 – čl. 637 – 642, Daniela K. ze dne 9.7.2010 – čl. 283 – 289, Ericha K. ze dne 7.7.2010 – čl. 265 – 269, Daniela H. ze dne 11.11.2010 – čl. 209-213, Ing. Svatopluka B. ze dne –19.8.2010 – čl. 59 – 64, Zbyňka R. ze dne 15.9.2010 - čl. 458 – 462, Zbyška V. ze dne 5.8.2010 – čl. 712-716, Andrease P. ze dne 23.9.2010 – čl. 406 – 410, Pavla S. ze dne 12.7.2010 – čl. 509 – 512, Jindřicha H. ze dne 29.7.2010 – čl. 225-229, Pavla M. ze dne 30.8.2010 – čl. 364-368, Mgr. Ondřeje K. ze dne 4.8.2010 – čl. 306-309, Pavla H. ze dne 18.8.2010 – čl. 244 – 248, JUDr. Ilony H. ze dne 17.9.2010 – čl. 188 – 191, Michala S. ze dne 27.7.2010 - čl. 533 – 536, Marcely M. ze dne 15.7.2010 – čl. 381 – 384, Jana K. ze dne 8.9.2010 - čl. 343-345, Radima M. ze dne 16.9.2010 – čl. 358-362, Marka M. ze dne 16.9.2010 -čl. 399-404, Ing. Magdaleny S. ze dne 20.10.2010 – čl. 475-479, Dalibora S. 6.10.2010 – čl. 480-483, Michala Š. ze dne 20.9.2010 – čl. 545 – 550, Ludmily V. ze dne 14.9.2010 - čl. 684-688.

Obžalovaný byl vždy po přečtení jednotlivé svědecké výpovědi dotázán dle § 214 tr.ř. a připomínky neměl.

K dotazům obhájce obžalovaný vypověděl:

Pokud jsem dotazován, abych se vyjádřil k ekonomické a finanční situaci mé firmy v jednotlivých obdobích podnikání, tak uvádím, že když jsem si začal půjčovat peníze v roce 2001, tak do roku 2004 jsem byl pořád ziskový. Nezačínal s žádným kapitálem, neměl žádné peníze do začátku a pořád byl přesvědčen, že půjčky dovede zaplatit a neměl v úmyslu někoho podvést. Dále se to díky jeho neuváženým půjčkách, které si bral v roce 2005 začalo celé hroutit a „vybuchlo to“ na začátku roku 2006 a došlo k situaci, která nastala. Veškeré peníze, které si půjčil, šly do podnikání, pracoval od rána do večera a poslední auta dovezl v březnu 2006. V roce 2006 se to celé zhroutilo. Bylo to již tak, že „tloukl klín klínem“. To, co musel zaplatit, zaplatil, ale měl další závazky. S osobami, od kterých si opakovaně půjčoval peníze, měl sjednaný standardní úrok 3 % měsíčně, ale na konci si půjčoval peníze, a protože již bylo zle, akceptoval jakýkoliv úrok. Na splátky úroků nebyly vystaveny žádné doklady a osoby, od kterých půjčky měl, byly jeho dobří známí a všechno bylo „na čestné slovo“. Do měsíce března 2006 neměl problém s vrácením půjček, protože pořád platil nadstandardní úroky. Do doby než ho policie zatkla, nebyl žádný problém. Pokud Erich K. tvrdí, že půjčené peníze mu měly být vráceny do 31.12.2004 a že ho dále urgoval a vyzýval k zaplacení, tak trvá na tom, že ho K. nikdy neurgoval a sám osobně si z Hlučína do bazaru dojížděl pro peníze. V sobotu a v neděli navštívil rodiče a přišel za ním v rodinném domku nahoru do bytu, protože úrok chtěl vždy ten den bez ohledu na to, zda byla sobota nebo neděle.

K dotazu předsedy senátu obžalovaný vypověděl:

Pokud jsem dotazován, kam jsem dal peníze, když sám doznávám, že dosud dlužím částku přes 13.000.000,-Kč, tak uvádím, že peníze jsem rozdál lidem na úrocích. Z těchto peněz nemá vůbec nic ani nikdo z jeho rodiny.

Také různým poškozeným – osobám, od nichž si půjčoval peníze, podepisoval tzv. bianko směnky. Ve vztahu k poškozenému Ing. Milanu V. k dnešnímu dni nemá žádný dluh. Okresním soudem v Opavě byl odsouzen určitě po právu, ale paní V. neměla s obchody, které probíhaly mezi ním a svědkem Ing. Milanem V. nic společného. Pokud poškozený Ing. Milan V. disponuje směnkami, které uplatnil v konkurzním řízení a které mu podepsal, tak dle jeho názoru měly být všechny zrušeny. Připustil, že v minulosti od poškozeného Ing. Milana V. měl hodně půjčeny peníze, mnohokrát spolu uskutečnili obchody, avšak veškeré peníze mezi nimi byly vyřízeny. Směnky, smlouvy o půjčkách měl v držení poškozený Ing. V. a měl je zničit, čemuž věřil. Nevěděl o tom, že směnky nezničil. Konkurzní řízení vedené u Krajského soudu v Ostravě probíhalo v době, kdy se již nacházel ve vazbě (návrh podal obžalovaný sám na svoji firmu, kde uváděl jednotlivé věřitelé), při kterém všechno odsouhlasil a to ze strachu (např. byl hlídán policisty ve vazbě, kteří byli známí poškozených) a proto vypovídal tak, že se vším souhlasil.

Krajským soudem bylo naopak v hlavním líčení plně prokázáno, že obžalovaný Dalibor K. v účetnictví podnikal jako soukromý podnikatel – fyzická osoba s obchodním názvem Dalibor K. – xxx, nevedl vůbec záznamy o tomto „podnikání“ s poškozenými uvedenými ve výročí tohoto rozsudku, což bylo potvrzeno příslušným správcem daně včetně svědecké výpovědi matky obžalovaného

Drahomíry K., která mu vedla účetnictví. Obžalovaný sám doznal, že uvedené půjčky se jako tzv. cizí zdroje žádným způsobem nepromítly v jeho účetnictví.

Obhajoba se v této trestní věci nesla v zásadě ve stejném duchu jako v trestní věci vedené u Okresního soudu v Opavě ze dne 21.9.2006, č.j. 5T 87/2006 – 1055 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.11.2006, sp.zn. 6To 605/2006, kterým byl pravomocně uznán vinným v bodě 1) trestným činem zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 2 tr.zák., v bodě 2) trestným činem zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 2 tr.zák., v bodě 3) – 20) trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr.zák., v bodech 21) – 24) trestným činem podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr.zák., za což byl odsouzen podle § 248 odst. 3 tr.zák. a § 35 odst. 1 tr.zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků a 10 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen dle § 39a odst. 3 tr.zák. do věznice s dozorem. V této trestní věci se obžalovaný rovněž v podstatě hájil tím, že peníze použil na podnikání. Rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 21.9.2006, sp.zn. 5T 87/2006 byl mimo jiné uznán vinným dílčími útoky popsány pod body 21) – 24) tohoto rozsudku spočívající v tom, že

dne 2.3.2006 v Opavě pneuservisu xxx vylákal pod záminkou půjčky od Davida K. částku 90.000,- Kč s tím, že tuto vrátí do dalšího dne, přestože musel vědět, že svému závazku zcela nedostojí, vrátil pouze 10.000,- Kč a o částku 80.000,- Kč jmenovaného poškodil,

dne 3.3.2006 v Opavě na parkovišti před supermarketem TERNO vylákal pod záminkou půjčky od Kristiana H. částku 300.000,- Kč s tím, že peníze vrátí do 17.3.2006, ačkoliv věděl, že tak neučiní a o uvedenou částku jmenovaného poškodil,

dne 11.3.2006 v Háji ve Slezsku, okres Opava, pod záminkou půjčky na úhradu kupní ceny vozidla zn. Škoda Octavia, vylákal od Petra Z. částku 150.000,- Kč, s tím, že tuto vrátí do 13.3.2006, ačkoli věděl, že svému závazku nebude schopen dostát a o uvedenou částku tak jmenovaného poškodil,

dne 13.3.2006 v Nittenau, Německá spolková republika, vylákal pod záminkou půjčky od Kristiana H. částku 4.400 EUR (127.600,- Kč) s tím, že peníze vrátí do 17.3.2006, ačkoli věděl, že tak nebude schopen učinit a o uvedenou částku tak jmenovaného poškodil.

V bodě I. výroku rozsudku citovaného Okresního soudu v Opavě byl uznán vinným ze spáchání dílčího útoku spáchaný tím, že dne 11.5.2005 v xxx na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal Petru V. za částku 320.000,- Kč vozidlo zn. Ford Mondeo 2.0 D, VIN: WF0XXGGB51R15372, které mu za účelem obstarání prodeje svěřil Radovan V., utržené peníze si však všechny ke škodě jmenovaného ponechal a způsobil mu tak škodu ve výši nejméně 306.000,- Kč.

Dále byl tímto rozsudkem Okresního soudu v Opavě uznán vinným dílčími útoky popsány pod body 3) – 20) tohoto rozsudku spočívajícími v tom, že

v polovině prosince 2005 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomuto oprávněn, prodal Rudolfu F. za částku 250.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Octavia 1.9 TDi, VIN: TMBCG41U132720644, které mu do autobazaru předal Pavel R. za účelem zajištění osoby kupce, utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Pavlu R. škodu ve výši nejméně 152.000,- Kč,

dne 21.12.2005 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, převzal od Alfréda Č. částku 19.000,- EUR za účelem obstarání vozidla zn. Toyota Land Cruiser v termínu do 10.1.2006, vozidlo však neobstaral, peníze použil pro vlastní potřebu a způsobil tak Alfrédu Č. škodu ve výši 19.000,- EUR (tj. 550.240,- Kč)

dne 10.1.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomuto oprávněn, prodal Pavlu K. za částku 250.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, VIN: TMBGP41U822619293, které mu do autobazaru předal Pavel R. za účelem zajištění osoby kupce, utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Pavlu R. škodu ve výši 280.000,- Kč,

dne 13.1.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomu oprávněn, prodal Tomáši D. za částku 210.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Octavia 1.6l , VIN: TMBCX21U332683570, které mu do autobazaru předal Pavel R. za účelem zajištění osoby kupce, utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Pavlu R. škodu ve výši 225.700,- Kč,

dne 16.1.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal Ing. Milanu V. za částku 150.000,- Kč vozidlo zn. Opel Astra Caravan 1.6, VIN: WOLOTGF35X2264458, které mu za účelem zajištění kupce do autobazaru přenechal Daniel H. a způsobil mu tak škodu ve výši 151.300,- Kč,

dne 18.1.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomu oprávněn, prodal Ing. Milanu V. za částku 200.000,- Kč vozidlo zn. Kia Carnival 2.9D, VIN: KNEUP751246122557, které mu za účelem vystavení do autobazaru přenechal Alfréd Č. a způsobil mu tak škodu ve výši nejméně 192.400,- Kč,

dne 26.1.2006 v Ostravě, prostřednictvím další osoby, prodal Janu Š. za částku 260.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Octavia Combi 1.9, VIN: TMBHP21U812447855, jež bylo registrováno na Ericha S., které převzal od Kristiana B. za účelem obstarání jeho prodeje, všechny utržené peníze si však ponechal pro vlastní potřebu a způsobil mu tak škodu ve výši 260.000,- Kč,

dne 26.1.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal Petru J. za částku 339.000,- Kč vozidlo zn. BMW 320 D, VIN: WBAAL71020KG56756, které mu za účelem obstarání prodeje svěřil Wojciech S. jako zmocněnec majitelky Petry M., utržené peníze si však ke škodě jmenované ponechal pro vlastní potřebu a způsobil jí tak škodu ve výši 311.000,- Kč,

dne 3.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal Markovi K. za částku 110.000,- Kč vozidlo zn. Opel Omega, VIN: WOLOVBM69X10194466, které převzal za účelem obstarání prodeje za částku 149.000,- Kč od jednatelů společnosti IVEX Opava spol. s r.o. Opava, přičemž veškeré utržené peníze si v rozporu s uzavřenou smlouvou ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak společnosti IVEX Opava spol. s r.o. Opava škodu ve výši 119.500,- Kč,

dne 6.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomu oprávněn, prodal Tomáši D. za částku 309.400,- Kč vozidlo zn. Ford Transit 280M, VIN: WF0VXXGBFVYY49272, které mu do autobazaru předal Rostislav V., jako jednatel společnosti Auto RT s.r.o. Opava, za účelem zajištění kupce, utržené peníze

si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak společnosti Auto RT s.r.o. Opava škodu ve výši 333.100,- Kč,

dne 2.2. nebo 8.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal Bohumilu D. za částku 27.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Favorit, VIN: TMBADA200L0171802, které převzal od Lucie Ch. za účelem obstarání jeho prodeje za částku 25.000,- Kč, přičemž všechny utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Lucii Ch. škodu ve výši 23.000,- Kč,

dne 13.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, převzal za účelem obstarání nákupu vozidla zn. VW Passat od Davida K. částku 170.000,- Kč, kdy uvedené vozidlo v dohodnutém termínu nezakoupil, peníze jmenovanému nevrátil, tyto si ponechal pro vlastní potřebu a o uvedenou částku se tak k jeho škodě obohatil,

dne 28.2.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž byl k tomuto oprávněn, prodal Michalu B. za částku 289.000,- Kč vozidlo zn. Škoda Octavia 1.6, VIN: TMBCX21U632783274, které mu do autobazaru předal Pavel R. za účelem zajištění osoby kupce, utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Pavlu R. škodu ve výši 305.800,- Kč,

dne 2.3.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, prodal společnosti ADIV s.r.o. Opava za částku 169.000,- Kč vozidlo zn. Peugeot Partner, VIN: VF35FKFWF60345983, které mu do autobazaru předal Rostislav V., jako jednatel společnosti Auto RT s.r.o. Opava, za účelem obstarání prodeje vozidla, všechny utržené peníze si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak společnosti Auto RT s.r.o. Opava škodu ve výši nejméně 163.900,- Kč,

dne 9.3.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž k tomu byl oprávněn, prodal Tomáši D. za částku 100.000,- Kč vozidlo zn. VW Polo 1.4, VIN: WVWZZZGNZY012760, které mu za účelem zajištění kupce předal do autobazaru Mgr. Ondřej K., všechny utržené peníze si však ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Mgr. Ondřeji K. škodu ve výši 96.000,- Kč,

dne 10.3.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, aniž k tomu byl oprávněn, prodal Vladimíru P. za částku 77.000,- Kč vozidlo zn. Seat Toledo 1.6, VIN: VSSZZZ1LZTR054050, které v autobazaru parkoval Radek S., utrženou částku si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak Radku S. škodu ve výši nejméně 76.100,- Kč,

dne 10.3.2006 v Opavě na ulici Popské převzal za účelem obstarání nákupu vozidla zn. Subaru od Dana H., jednatele společnosti DanCars CZ s.r.o. Opava částku 180.000,- Kč, kdy však uvedené vozidlo v dohodnutém termínu nezakoupil, peníze nevrátil a tyto si ke škodě uvedené společnosti ponechal pro vlastní potřebu,

dne 10.3.2006 v xxx, na ulici xxx v autobazaru, který provozoval, převzal zálohu ve výši 59.000,- Kč od Františka Ž. na nákup vozidla zn. Renault Megane, VIN: VF1LA040519846918, jež bylo v předmětném autobazaru nabízeno k prodeji, kdy však k realizaci prodeje vozidla nedošlo, peníze však jmenovanému nevrátil a tyto k jeho škodě použil pro vlastní potřebu.

K bodům I, II./1,3,20, 30, IV./1:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem tvrdil, že poškozenému Ing. Milanu V. již peníze nedluží, neboť veškeré půjčky mu vrátil. Je však usvědčován svědeckou výpovědí Ing. Milana V. z přípravného řízení, jehož svědecká výpověď byla u hlavního líčení čtena za splnění zákonných podmínek § 211 odst. 1 tr.ř., jak výše uvedeno. Svědek vypověděl, že obžalovaného zná asi 20 let. Asi do r. 2001 obžalovanému na různé účely zapůjčil v asi deseti případech různé finanční částky až do výše cca 200.000,- Kč. Tyto půjčky byly vždy řádně vráceny. Potvrdil dále pravost dlužných částek neuhrazených obžalovaným v souladu s přihláškou pohledávek svědka v konkursním řízení : dne 18.2.2002 částka 50.000,- Kč, splatná 23.2.2002, dne 23.5.2003 částka 80.000,- Kč, splatná na požádání, u ostatních nebyla se souhlasem svědka splatnost dodržena, opakovaně byla odsunuta s tím, že až svědek požádá, budou mu částky vráceny neprodleně. Dne 6.3.2006 mimo to svědek zapůjčil obžalovanému částku v eurech, odpovídala částce 106.000,- Kč, vrácena měla být do dvou-tří týdnů. Svědek připustil, že až do března 2006 nikdy neurgoval vrácení celé částky za všechny půjčky, domáhal se toliko navrácení půjček dílčích. Doplnil, že celkem v období let 2000 až 2006 půjčil obžalovanému peníze v asi dvaceti případech, pouze šest půjček nebylo vráceno. Dále svědek uvedl, že 31.1.2005 předal obžalovanému částku 220.000,- Kč za účelem nákupu a dovozu do ČR vozidla zn. Mercedes C Klasse Combi CDi. Dovoz auta se neustále oddaloval a do března 2006 nebyl realizován. Svědek popřel pravdivost tvrzení obžalovaného, že mu veškeré půjčky byly vráceny a že toliko nezničil příslušné doklady k těmto. Převod vozidla zn. Renault Laguna Grandtour na matku svědka – paní Ludmilu V. – vysvětlil jako její soukromou záležitost, vozidlo podle jeho informací zakoupila za 400.000,- Kč, a to asi rok před vzetím obžalovaného do vazby. Provize ani úroky sjednány k půjčkám nebyly. Dlužná částka činí 870.000,- Kč. Dále je usvědčován listinnými důkazy, přihláškou pohledávky konkursního věřitele do konkursního řízení ze dne 21.8.2006 (č.l. 655-657) a smlouvou o půjčce ze dne 18.2.2002 znějící na částku 50 tis. Kč.

Obžalovaný Dalibor K. je tak usvědčován svědeckými výpověďmi Ing. Milana V., přičemž tento svědek vypovídal pod sankcí křivé výpovědi a jeho svědecké výpovědi jsou podporovány i listinnými důkazy, jimiž soud provedl důkaz dle § 213 odst. 1 tr.ř. Jedná o důkazy založené ve spise – přihlášku pohledávky konkurzního věřitele do konkurzního řízení ze dne 21.8.2006 (č.l. 655 – 657) a směnku vlastní na směnečnou sumu 110.000,-Kč. ze dne 20.2.2001 vystavenou obžalovaným Daliborem K. s doložkou bez protestu (č.l. 659). Skutek i výše způsobené škody jsou těmito důkazy dostatečně prokazovány. Soud nemá důvodu nevěřit svědecké výpovědi (jakož i dalším jeho svědeckým výpovědím) Ing. Milana V. Naopak s ohledem na množství těchto tzv. „půjček“ i od různých věřitelů a časové období, soud považuje za logické a vysoce pravděpodobné, že obžalovaný si s ohledem na toto množství a uplynulou dobu (nevedl si žádnou evidenci, jak sám doznal) nemůže ani přesně pamatovat na množství takto poškozených subjektů.

Dále obžalovaný v řízení před soudem doplnil, že byli kamarádi a dělali spolu obchod. Má za to, že jsou vyrovnáni „do koruny“. I v tomto bodě mám za to, že se obžalovaný skutku dopustil. Svědčí o tom jednak výpověď Ing. Milana V. z přípravného jakož i listinné důkazy, které tento svědek předložil - přihláška pohledávky konkursního věřitele do konkursního řízení ze dne 21.8.2006 (č.l. 655-657) a dále směnka vlastní na směnečnou sumu 104.000,- Kč vystavená dne 5.9.2005

obžalovaným Daliborem K. (č.l. 660) a směnka vlastní na směnečnou sumu 200.000,- Kč vystavená dne 7.9.2005 obžalovaným Daliborem K. (rovněž č.l. 660).

K částce 106.000,-Kč nebyl vystaven žádný listinný doklad, vše bylo založeno na ústní dohodě. Jak dále vysvětlil poškozený, tuto pohledávku do konkursního řízení nepřihlásil, neboť nedisponoval žádným dokladem o půjčce. Celá věc na něho psychicky silně doléhá - jeho život se v důsledku půjček poskytnutých obžalovanému, které tento nevrátil, „úplně změnil“. S výpovědí poškozeného koresponduje ve spise založená přihláška pohledávky konkursního věřitele do konkursního řízení ze dne 21.8.2006 (č.l. 655-657).

K dílčímu útoku se způsobenou škodou ve výši 220.000,- Kč soud dodává, že tento tvoří ve spojení s dílčím útokem popsáním v bodě č. 1 v rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 21.9.2006, sp.zn. 5T 87/2006 a způsobenou škodou ve výši 306.000,- Kč jeden pokračující trestný čin zpronevěry dle ustanovení § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, přičemž celková výše způsobené škody činí 526.000,- Kč. Obžalovaný jak v řízení přípravném, tak v řízení před soudem popřel, že by se uvedeného skutku dopustil. Ing. Milanu V. podle svého vyjádření ničeho nedluží, jelikož již dříve mu veškeré poskytnuté půjčky uhradil. Doklady k tvrzeným půjčkám měly být proto zničeny. Nalézací soud považuje uvedený skutek za prokázaný, a to zejména svědeckou výpovědí poškozeného Ing. Milana V. Ten v řízení přípravném potvrdil, že dne 31.1.2005 předal obžalovanému částku 220.000,- Kč za účelem nákupu a dovozu do ČR vozidla zn. Mercedes C Klasse Combi CDi. Vozidlo mu obžalovaný nezajistil a peníze k dnešnímu dni nevrátil. Popřel pravdivost tvrzení obžalovaného, že mu veškeré půjčky byly vráceny a že toliko nezničil příslušné doklady k těmto. S výpovědí tohoto svědka koresponduje také vyjádření jeho matky Ing. Ludmily V. z přípravného řízení. Tato potvrdila, že nákup vozidla zn. Renault Laguna Grandtour od obžalovaného byl její soukromou záležitostí, která s půjčkami jejího syna neměla žádnou souvislost. Skutek je současně dokladován důkazy listinnými: přihláškou pohledávky konkursního věřitele do konkursního řízení ze dne 10.9.2006 (č.l. 651-652), pokladním dokladem ze dne 31.1.2005 (č.l. 654) a materiály k nákupu vozidla zn. Renault Laguna Grandtour (č.l. 690-691).

K bodům II./2,13,22:

Obžalovaný v přípravném řízení přiznal, že od Daniela K. finanční půjčku vylákal a dostal. Jedná se o půjčky ze dne 3.11.2002 ve výši 100.000,-Kč,blíže nezjištěného dne v 4. čtvrtletí 2004 ve výši 100.000,-Kč, dne 5.9. a 7.9.2005 ve výši 104.000,-Kč a 200.000,-Kč. Také u hlavního líčení se k vytýkanému trestného jednání doznal a dodal, že z poskytnutých půjček vyplácel poškozenému pravidelný úrok. Mimo toto své doznání je obžalovaný usvědčován svědeckou výpovědí Daniela K. z přípravného řízení, která byla u hlavního líčení dle § 211 odst. 1 tr.ř. čtena. Vypověděl, že obžalovaného zná asi od r. 1997 nebo 1998, neboť pracuje na STK v Opavě, kam obžalovaný často přivážel různá vozidla ze zahraničí. Obžalovanému k jeho žádosti zapůjčil třikrát nebo čtyřikrát částky od 20.000,- Kč do 100.000,- Kč, se sjednanou odměnou v rozpětí 1.000,- Kč až 5.000,- Kč. Půjčky mu byly řádně vráceny. Dne 3.11.2002 půjčil svědek obžalovanému k jeho žádosti částku 100.000,- Kč, splatnost byla stanovena 3.12.2003, úrok byl sjednán na částku 3.000,- Kč měsíčně. Byla sepsána smlouva i směnka. Když se blížila splatnost půjčky, svědek se

obžalovaného dotazoval, zda je již schopen mu peníze vrátit či zda je ještě potřebuje. Opakovaně sděloval, že peníze ještě potřebuje, proto byla splatnost odkládána, po dohodě vždy o jeden rok. Poslední smlouva a směnka nese datum vystavení 3.11.2005. Zhruba ve čtvrtém čtvrtletí roku 2004 požádal obžalovaný svědka o další půjčku, opět ve výši 100.000,- Kč. Tato měla být vrácena do 13.11.2005. Opět byla vystavena směnka a sepsána smlouva. Obdobně došlo k posunu termínu splatnosti, a to na 12.12.2006. Opět byl sjednán úrok ve výši 3.000,- Kč. V listopadu 2005 požádal obžalovaný svědka o další půjčku, dne 26.11.2005 mu tento k jeho žádosti předal 200.000,- Kč. Splátnost byla stanovena do jednoho roku a byl sjednán měsíční úrok ve výši 6.000,- Kč. Všechny poskytnuté částky měly směřovat na profinancování nákupu vozidel v zahraničí. Při odkladu splatností výše uvedených půjček byly vždy zlikvidovány původní doklady k těmto (smlouvy a směnky). Mimo to svědek zakoupil u obžalovaného vozidlo zn. Ford Mondeo. Kupní cenu ve výši 340.000,- Kč zaplatil obžalovanému v hotovosti. V březnu 2006 obžalovaný jej telefonicky kontaktoval, sdělil mu, že má finanční potíže, nicméně peníze mu vrátí. Současně jej požádal, aby nepodával na jeho osobu trestní oznámení. K příslibené schůzce nedošlo a peníze mu vráceny nebyly. Na úrocích mu bylo obžalovaným vyplaceno asi 180.000,- Kč. Dále je usvědčován předloženými listinnými důkazy – smlouvou o půjčce finančních prostředků č. 3 ze dne 3.11.2005 (č.l. 291-verte) a směnkou vlastní č. 3 znějící na směnečnou sumu 100.000,- Kč vystavenou dne 3.11.2005 obžalovaným Daliborem K. s doložkou bez protestu (č.l. 292). Obžalovaný je také usvědčován také Danielem K. předloženými listinnými důkazy – smlouvou o půjčce finančních prostředků č. 2 ze dne 13.11.2005 (č.l. 293-verte) a směnkou vlastní č. 2 na směnečnou sumu 100.000,- Kč vystavenou dne 13.11.2005 obžalovaným s doložkou bez protestu (č.l. 294). – smlouvou o půjčce finančních prostředků č. 1 ze dne 26.11.2005 (č.l. 295-verte) a směnkou vlastní č. 1 na směnečnou sumu 200.000,- Kč vystavenou dne 26.11.2005 obžalovaným s doložkou bez protestu (č.l. 296).

K bodům II./4,28:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení plně doznal, že v blíže nezjištěnou dobu v měsíci červnu 2003 vylákal pod nepravdivou záminkou od E.K. 1.000.000,-Kč a dne 15.2.2006 rovněž pod nepravdivou záminkou vylákal od stejného poškozeného finanční částku ve výši 500 EUR (což odpovídá podle kursu bankovního finanční částce 14.202,50Kč). Je také usvědčován svědeckou výpovědí Ericha K. z přípravného řízení (tato výpověď byla u hlavního líčení čtena dle § 211 odst. 1 tr.ř.). Vypověděl, že zná obžalovaného přes jeho rodiče, rodiny se dlouhodobě přátelily. V průběhu roku 2003 se obžalovaný zřejmě od svých rodičů dozvěděl, že svědek prodal rodinný dům a disponuje finančními prostředky. Požádal svědka o půjčku ve výši 1.000.000,- Kč, a to na nákup pozemku pod autobazarem, který provozuje. Někdy v červnu 2003 proto na účet obžalovaného zaslal částku 630.000,- Kč, za dva nebo tři dny po převodu mu v hotovosti předal 370.000,- Kč. Nebyla sepsána žádná smlouva ani vystaven žádný doklad. Ústně bylo dohodnuto, že celá částka bude obžalovaným vrácena do 31.12.2004. Současně byl dohodnut úrok ve výši 10.000,- Kč měsíčně. Ke konci roku 2004 požádal obžalovaný o odložení splatnosti o jeden rok, neboť má finanční prostředky vázány ve vozidlech. Svědek souhlasil s tím, že úrok byl navýšen na 12.000,- Kč měsíčně. Ani ke konci roku 2005 obžalovaný neměl k dispozici hotovost na vrácení půjčky. Nabídl svědkovi vozidla, ten však nesouhlasil. Bylo dojednáno opětovné posunutí splatnosti na první měsíce roku 2006. Poslední úrok od obžalovaného svědek převzal v únoru 2006, poté již byl

obžalovaný nekontaktní. Mimo to svědek zapůjčil asi dne 15.2.2006 obžalovanému částku 500 EUR na úhradu dopravy z Německa, částka měla být vrácena do dvou či tří týdnů, ale nikdy se tak nestalo. Svědek potvrdil, že úroky mu byly z půjčky obžalovaným hrazeny řádně, celkem za roky 2003-2006 mu tak bylo obžalovaným vyplaceno asi 348.000,- Kč. Dále listinnými materiály, které svědek předložil. Jedná se zejména o přihlášku věřitele do konkurzního řízení úpadce ze dne 10.8.2006 (č.l. 274-276) a výpis z účtu poškozeného č. xxx vedený u Československé obchodní banky, a.s. (č.l. 277), jednak jím předložená přihláška věřitele do konkursního řízení s pohledávkou ve výši 1.054.222,50 Kč ze dne 10.8.2006 (č.l. 274-276). Ekvivalent částky 500,- EUR v Kč byl stanoven dle opisu kurzovního lístku ČNB platného ke dni 15.2.2006 (č.l. 278).

K bodům II./5,14:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení doznal, že od Daniela H. si peníze půjčil a použil je k nákupu a dovozu vozidel ze zahraničí. Dne 30.11.2003 tak vylákal pod nepravdivou záminkou částku ve výši 600.000,-Kč a dne 17.12.2004 formou půjčky finanční částku ve výši 200.000,-Kč. Peníze poškozenému nevrátil. Je také usvědčován svědeckou výpovědí poškozeného Daniela H. z přípravného řízení, jež byla u hlavního líčení za splnění zákonných podmínek čtena dle § 211 odst. 1 tr.ř. Vypověděl, že k žádosti obžalovaného mu dne 30.11.2003 předal hotovost ve výši 600.000,-Kč, o čemž byla sepsána dohoda o půjčce a asi v prosinci 2004 mu k žádosti půjčil ještě 200.000,-Kč opět v autobazaru a opět byla sepsána dohoda o půjčce. Celkově mu tedy zapůjčil 800.000,-Kč, které mu obžalovaný nevrátil, vozidlo mu ze zahraničí nepřivezl a nakonec mu přestal brát telefony, když jej urgoval. Rovněž je usvědčován i listinnými důkazy, svědek předložil a jedná se zejména o přihlášku pohledávky věřitele do konkurzního řízení ze dne 10.8.2006 (č.l. 220), dohodu o půjčce ze dne 30.11.2003 (č.l. 221), příjmový pokladní doklad ze dne 30.11.2003 (č.l. 222) a přípis poškozeného ze dne 18.4.2006 (č.l. 224).

K bodu II./6:

Obžalovaný má rozporné výpovědi, když v přípravném řízení tvrdil, že poškozený Kamil S. je jeho bývalý zaměstnanec a nemá vůči němu žádný dluh. V hlavním líčení před soudem však uvedl, že mu dluží 80 tis. Kč, tak jak to uvádí poškozený. Obžalovaný je dále usvědčován svědeckou výpovědí Kamila S. jak z přípravného řízení, tak u hlavního líčení. Svědek pod sankcí křivé výpovědi uvedl, že obžalovanému formou půjčky předal částku 110.000,-Kč, a když jej urgoval o vrácení, vrátil mu 30.000,-Kč (v polovině roku 2005) a zavázal se mu kdykoli vrátit zbylou částku 80.000,-Kč. Opakovaně jej urgoval a obžalovaný mu tuto částku již nevrátil. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. byla čtena výpověď svědka z přípravného řízení ze dne 9.7.2010 – čl. 486 – 490. Svědek vypovídal shodně.

K bodům II./7,21:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení skutek v plném rozsahu doznal. Doznal, že převzal od poškozeného Ing. Svatopluka B. převzal peněžní částku ve výši 1.650.000,- Kč do „podnikání“. doplnil, že panu B. vyplácel z poskytnutých půjček v celkovém objemu 1.650.000,- Kč úroky a dále pro něho prováděl opravárenské práce a další služby. K datu 2.1.2006 (splatnost půjček) nebyl

poškozeným vyzván k jejich vrácení. Obžalovaný je rovněž usvědčován svědeckou výpovědí S. B. z přípravného řízení, jež byla u hlavního líčení dle § 211 odst. 1 tr.ř. čtena. Vypověděl, že s obžalovaným seznámil asi v r. 1996, kdy mu tento zprostředkoval koupi vozidla zn. Mazda. Za servis vozidla po dobu následujících sedmi let svědek neplatil. V r. 2006 zakoupil u obžalovaného dalších pět vozidel. Mimo to obžalovaný odprodal z majetku firmy svědka asi dvě či tři vozidla. Za zprostředkování prodeje si nic neúčtoval. Na začátku r. 2004 obžalovaný svědka požádal o zapůjčení částky 450.000,- Kč, údajně na nákup vozidel v zahraničí. S ohledem na bezproblémovost dosavadní spolupráce mu svědek tuto částku dne 8.1.2004 vyplatil v hotovosti. S přihlédnutím ke své konkursní přihlášce se svědek vyjádřil i k dalším půjčkám, které obžalovanému k financování dovozu aut poskytl: dne 23.2.2004 částka 800.000,- Kč, dne 10.3.2004 částka 400.000,- Kč a dne 20.9.2005 částka 300.000,- Kč. Splatnost všech částek byla stanovena ke dni 2.1.2006. Obžalovanému plně důvěřoval. Na co nakonec obžalovaný peníze použil, svědek neví, obžalovaný mu však v autobazaru ukazoval nějaké smlouvy a tvrdil, že tyto potvrzují jím realizovaný nákup vozidel. Tvrdil dále, že vozidla jsou uskladněna jednak v nějaké hale za Opavou, jednak na ploše bazaru. Také nutnost si půjčit finanční prostředky vysvětloval vysokými výdaji, jaké měl v souvislosti s nákupem pozemku pod autobazarem, příjezdové cesty, studny, administrativní buňky atd. Úroky ani provize z půjček nebyly sjednány. Když se svědek ke konci r. 2005 začal obžalovaného dotazovat, zda bude schopen mu peníze v termínu vrátit, tento jej ujišťoval, že samozřejmě. Když pak splatnost nastala, byl obžalovaný nekontaktní anebo se vymlouval, že má peníze vázány v zakoupených vozidlech. Svědek připustil, že mu v jednom případě obžalovaný nabídl k umoření dluhu auto zn. Renault 4x4 v hodnotě cca 400.000,- Kč. Toto vozidlo však svědek odmítl. Soud dle § 213 odst. 1 tr.ř. provedl důkaz přihláškou pohledávek věřitele do konkurzu ze dne 12.1.2007 (č.l. 72-75) a dále směnkou vlastní na směnečnou sumu 450.000,- Kč vystavenou dne 8.1.2004 obžalovaným Daliborem K. s doložkou bez protestu (č.l. 76), směnkou vlastní na směnečnou sumu 800.000,- Kč vystavenou dne 23.2.2004 obžalovaným Daliborem K. s doložkou bez protestu (č.l. 77) a směnkou vlastní na směnečnou sumu 400.000,- Kč vystavenou dne 10.3.2004 obžalovaným Daliborem K. s doložkou bez protestu (č.l. 78) a přihláškou pohledávek věřitele do konkurzu ze dne 12.1.2007 (č.l. 72-75) a dále směnkou vlastní na směnečnou sumu 300.000,- Kč vystavenou dne 20.9.2005 obžalovaným Daliborem K. s doložkou bez protestu (č.l. 79).

K bodu II./8:

Také stran tohoto dílčího útoku obžalovaný tento v plném rozsahu doznal, že převzal od poškozeného Zbyňka R. částku 215.000,-Kč a tuto mu dosud nevrátil. Je také usvědčován svědeckou výpovědí Z. R. z přípravného řízení, která byla čtena dle § 211 odst. 1 tr.ř. a listinnými důkazy a to přihláškou věřitele do konkurzního řízení úpadce ze dne 21.8.2006 (č.l. 471-472) a příjmovým pokladním dokladem ze dne 12.3.2004 (č.l. 474). Vypověděl, že k žádosti obžalovaného mu na profinancování nákupu vozidla ze zahraničí dne 12.3.2004 předal v hotovosti finanční půjčku 215.000,-Kč, o čemž byl sepsán pokladní doklad, jehož kopii dal do konkurzu na obžalovaného. Po poučení dle § 43 odst. 3 tr.ř. uvedl, že jako poškozený se nepřipojuje k trestnímu řízení na náhradu škody.

K bodu II./9:

Obžalovaný připustil, že mezi ním a poškozeným Martinem G. proběhla celá řada obchodů a služeb. Doznal, že mu opatroval ze zahraničí vozidla, avšak za tyto mu G. nevyplácel finanční částky, ale hradil formou prací Technických služeb města Opavy, kde pracoval v té době jako náměstek. Soud je přesvědčen, že obžalovaný je usvědčován stále shodnou svědeckou výpovědí Martina G., kterou přednesl jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení. Uvedl, že obžalovaného zná od dětství. Asi v r. 2003 jej obžalovaný ve dvou případech požádal o půjčky ve výši 5.000,- Kč. Dvakrát mu peníze půjčil a dvakrát mu byly řádně vráceny. Někdy na jaře roku 2004 jej obžalovaný opět požádal o zapůjčení „většího obnosu peněz“. Svědek disponoval částkou 110.000,- Kč a tuto mu zapůjčil. Nebyla sepsána žádná smlouva, dohodnuto bylo, že obžalovaný peníze vrátí do jednoho měsíce. Když se tak nestalo, svědek ho opakovaně o vrácení peněz žádal. Obžalovaný vrácení sliboval, ale nerealizoval. Asi po půl roce marných urgencí se svědek s obžalovaným dohodl, že tento mu k umožnění půjčky doveze ze zahraničí nějaký vůz a pokud svědek bude souhlasit, bude půjčka započtena na jeho kupní cenu. Poté obžalovaný opakovaně tvrdil, že vozidlo či vozidla již dovezl, ale vždy byl nějaký problém: bylo v opravě, vyřizovaly se doklady atd. Situace trvala asi rok a půl. Nakonec se stal obžalovaný nekontaktním a svědek se dozvěděl o jeho celkovém zadlužení. V konkursním řízení nebyla jeho přihlášená pohledávka uspokojena, k dnešnímu dni mu obžalovaný půjčku nevrátil. U soudu byla také provedena konfrontace mezi obžalovaným a svědkem ve smyslu § 104a odst. 2 tr.ř. a oba setrvali na svém tvrzení. V přípravném řízení obžalovaný uvedl, že není pravdou, že by poškozeného Martina G. požádal o půjčku ve výši 110.000,- Kč či 150.000,- Kč. Mezi ním a poškozeným proběhla řada obchodů a služeb a jemu není zřejmé, z čeho svědek existenci dlužné částky dovozuje.

Shodně jako svědek G. vypovídala před nalézacím soudem svědkyně Věra G. (jež byla vyslechnuta na návrh obhajoby v hlavním líčení), a proto soud nemá pochybnosti o pravdivosti svědecké výpovědi M.G. Soud zdůrazňuje a poukazuje rovněž na korespondenci mezi svědkem a právním zástupcem obžalovaného (č.l. 132-135), přihlášku pohledávky do konkurzního řízení ze dne 14.8.2006 (č.l. 147) a dále dodatečně zaslané vyjádření a daňové doklady k pracím realizovaným ze strany Technických služeb města Opavy pro autobazar obžalovaného, jde o důkazy svědčící o vině obžalovaného.

K bodu II./10:

Obžalovaný D. K. v přípravném řízení popřel, že by manželům Daliboru a Mirofoře V. dlužil 300.000,- Kč. Připustil, že existuje smlouva o tichém společenství mezi ním a poškozenými na peněžitý vklad 450.000,- Kč a 5.000,- EUR; tyto smlouvy však měly toliko dokladovat předání peněz, po dovezení vozidla z ciziny byly panu V. vždy vyplaceny peníze anebo mu bylo ponecháno dovezené vozidlo s tím, že uvedené smlouvy měl zničit, což zřejmě neučinil. V hlavním líčení obžalovaný doznal, že poškozeným dlužnou částku ve výši 292.225,- Kč k dnešnímu skutečně dluží. Obžalovaný je rovněž ze spáchání uvedeného skutku usvědčován výpověďmi manželů V., a to jak z řízení přípravného, tak z řízení před soudem a opět listinnými materiály – smlouvou o tichém společenství ze dne 2.7.2004 týkající se poskytnutí částky 450.000,- Kč (č.l. 606-607) a smlouvou o tichém společenství ze dne 1.9.2002 týkající se poskytnutí částky 5.000,- EUR (č.l. 608-609). K námitkám obhajoby, že obžaloba kriminalizuje i předchozí nezávadné a postupně vrácené půjčky z období let 2000-2002, nutno poznamenat, že obžaloba vychází z výpovědí obou poškozených.

Tito nikdy netvrdili, že by půjčky pro obžalovaného i v dřívějším období neproběhly a že by nebyly vráceny. Právě proto, že takové půjčky poskytnuty byly a poté byly i vráceny, poskytli obžalovanému také tyto poslední dvě, které pak zcela uhrazeny nebyly. Soud pečlivě hodnotila časové souvislosti jejich poskytnutí s poskytnutím půjček od jiných poškozených věřitelů ze stejné doby, rovněž neuhrazených. Z dalších okolností případu pak bylo dovozeno, že i tyto skutky, pro které bylo zahájeno trestní stíhání, jsou předmětem podané obžaloby. Pokud se jedná o námitku, že smlouva o tichém společenství pojmově vylučuje vrácení vkladu jeho poskytovateli s tím, že tento může být v rámci podnikatelské činnosti fakticky zkonsumován, a obžalovaný tak nebyl povinen poškozeným jejich peníze vracet, soud zdůrazňuje, že byť byly obě smlouvy takto stranami pojmově označeny, ani jedna ze smluvních stran v době jejich uzavření nevrácení vkladů nepředpokládala a fakticky je považovala za půjčky. Poškození ani obžalovaný nejsou osobami práva znalými a je nepochybné, že nyní obhajobou tvrzené právní účinky v době uzavření smluv fakticky neměli v úmyslu přivodit. Obžalovaný i poškození shodně uvádějí, že se v obou případech jednalo o půjčky peněz a uvedené smlouvy sloužily toliko jako doklad o faktickém předání finanční hotovosti. Tento závěr soud učinil také s přihlédnutím k rozporným výpovědím obžalovaného, které učinil v přípravném řízení a u hlavního líčení a rovněž z celkového pohledu tzv. „podnikání“ obžalovaného a délce doby, po kterou páchal trestnou činnost a s přihlédnutím i k jeho obhajobě vedené u Okresního soudu v Opavě ve shora zmíněné věci. Soud dle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. přečetl výpovědi svědka Dalibora V. z přípravného řízení ze dne 18.8.2010 – čl. 570 – 575 a ze dne 25.8.2010 – čl. 577 – 579, který vypovídal shodně. Uvedl, že kdysi si v autobazaru obžalovaného zakoupil vozidlo a posléze se z nich stali přátelé. V polovině r. 2002 požádal obžalovaný svědka o zapůjčení peněz do jeho podnikání. Dne 1.9.2002 předal svědek obžalovanému 5.000 EUR a současně spolu sepsali smlouvu o tichém společenství, na dobu neurčitou a s blíže neupřesněným podílem na zisku. Z této částky obžalovaný snad svědkovi nějakou částku vrátil, ale svědek si nevybavuje její výši ani to, zda byla vrácena v korunách či eurech. Dne 2.7.2004 – opět k žádosti obžalovaného – tomuto obdobným způsobem zapůjčil 450.000,- Kč, opět byl sepsána smlouva o tichém společenství. Do počátku r. 2006 si obžalovaný od svědka vypůjčil peníze ještě čtyřikrát, o čemž nebyly sepsány žádné doklady, a asi čtyřikrát také nějaké peníze svědkovi vrátil, což také není listinně podchyceno. Svědek si toliko poznamenal, že po všech těchto transakcích mu (a jeho manželce) obžalovaný zůstává dlužen 292.225,- Kč. Na úrocích a provizích získal od obžalovaného 50.000,- Kč – 60.000,- Kč. Zhruba v únoru 2006 požádal svědek obžalovaného o vrácení peněz. Obžalovaný přislíbil peníze vrátit do dvou měsíců. V březnu 2006 se svědkovi ohlásil na schůzku, na tu již však nedorazil. Pokud svědek prostřednictvím autobazaru Dalibora K. pořizoval či prodával nějaká vozidla, byly tyto nákupy a prodeje financovány svědkem zcela odděleně mimo uvedené půjčky.

K bodu II./11:

Obžalovaný v přípravném řízení a v hlavním líčení vypověděl, že poškozený Zbyšek V. mu skutečně uvedenou částku do jeho podnikání zapůjčil. Jeho vinu v tomto bodě prokazuje též výpověď poškozeného Zbyška V. z přípravného řízení, jež byla podle § 211 odst. 1 tr.ř. v hlavním líčení čtena, jakož i jím předložený příjmový pokladní doklad ze dne 10.9.2004 (č.l. 727). Uvedl, že obžalovaného zná přes svého otce již asi deset let. Dne 10.9.2004 mu zapůjčil k jeho žádosti 50.000,- Kč, což byly jeho tehdejší úspory připravené na budoucí nákup vozidla ze zahraničí. Obžalovaný

ho o tuto částku požádal s tím, že do budoucna bude započtena na kupní cenu pořizovaného auta. O vrácení peněz jej nepožádal, neboť do té doby neměl našetřen potřebný obnos, aby mohl uvažovat o koupi auta jeho prostřednictvím. Peníze mu obžalovaný nikdy nevrátil. Úrok ani provizi nikdy svědek nedostal. Pouze při budoucí koupi vozu měl získat od obžalovaného nějakou blíže nespecifikovanou slevu z kupní ceny.

K bodům II./12, 17 a 24:

Obžalovaný v přípravném řízení doznal, že poškozený Tomáš V. mu skutečně poskytl finanční prostředky v celkové výši 4,3 mil. Kč. Poškozenému vyplácel dlouhodobě z poskytnutých půjček úrok ve výši 3-10% měsíčně, čímž vypůjčenou finanční částku poškozenému několikanásobně přeplatil. Vlastní evidenci vyplacených úroků si však obžalovaný nevedl a směnky, které byly k půjčkám vystaveny, měl v držení poškozený. Tento je měl podle obžalovaného po úhradě zničit, toto však neudělal. Obžalovaný své stanovisko ani po provedené konfrontaci v rámci hlavního líčení dle § 104a odst. 2 tr.ř. nezměnil. Svědek – poškozený V. také trval na své výpovědi. Svědek Tomáš V. vypovídal vždy shodně. Jeho výpověď o zdroji finančních prostředků zapůjčených obžalovanému koresponduje také s výpovědí svědka Pavla H., jeho bývalého tchána. Ten potvrdil, že Tomáši V. zapůjčil částku ve výši 2,2-2,3 mil. Kč, aby ten prostřednictvím obžalovaného nakoupil vozidla k jejich následnému prodeji. Uvedené skutky jsou dále dokladovány řadou listinných materiálů : směnkami vlastními ze dne 1.12.2004, 25.5.2005 a 9.12.2005 (č.l. 630-633) a přihláškou pohledávky konkursního věřitele ze dne 16.8.2006 (č.l. 634-635). Soud podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. přečetl svědeckou výpověď T. V. z přípravného řízení ze dne 4.8.2010 – čl. 610 – 616. Vypovídal shodně. Uvedl, že obžalovaného zná již asi 25 let, postupně se stali blízkými přáteli. Asi v r. 2003 či 2004 zapůjčil svědek obžalovanému k jeho žádosti dvakrát finanční prostředky, ve výši asi 300.000,- Kč až 600.000,- Kč. Půjčky byly jistěny směnkami a v obou případech byly řádně vráceny a směnky zlikvidovány. Od prosince 2004 do prosince 2005 zapůjčil svědek obžalovanému postupně ve čtyřech případech celkovou částku 4.300.000,- Kč. Účel těchto půjček byl různý: investice do podnikání obžalovaného, jeho manželky či na rekonstrukci rodinného domu, v němž obžalovaný žil. K půjčkám byly vystaveny čtyři směnky: 1) dne 1.12.2004 na částku 1.150.000,- Kč splatnou do 2.2.2005, 2) dne 25.5.2004 na částku 1.150.000,- Kč splatnou do 30.12.2005, 3) dne 25.5.2005 na částku 1.000.000,- Kč splatnou do 31.3.2006, 4) dne 9.12.2005 na částku 800.000,- Kč splatnou do 10.1.2006. Za poskytnutí půjček nebyla sjednána žádná provize ani úrok. Bylo však dohodnuto, že obžalovaný prodával svědkovi za výhodnější cenu vozidla dovezená ze zahraničí (Fiat Punto, Ford Cougar, Honda FRV). Když nastala splatnost půjček, opakovaně svědek obžalovaného o peníze žádal, ten uváděl, že peníze má vázány ve vozidlech a pokud tato narychlo prodá, bude to velká finanční ztráta. Dne 13.3.2006 svědka kontaktovali rodiče obžalovaného s tím, že tento má velké finanční problémy a někam utekl. Požádali ho, aby vyzvedl vozidlo zn. Land Rover FreeLander. Peníze mu vráceny nebyly. Obžalovaný nevypovídá pravdu.

Shodně vypovídala u hlavního líčení i svědkyně Pavlína V., kterou soud předvolal a vyslechl (byla vyslechnuta na návrh obhajoby a jde o bývalou manželku T.V.). Proto soud považuje obhajobu obžalovaného i stran těchto dílčích útoků za plně vyvrácenou a hodnotí ji jako snahu, aby byl vyviněn z trestného jednání.

K bodu II./15:

Obžalovaný v plném rozsahu doznal, že od poškozeného Jana K. si vypůjčil částku v řádu statisíců. Peníze vracel a dluh činí již pouhých 8.000,- Kč. U hlavního líčení uvedl, že skutek popsany v obžalobě doznává. Soud dále vyslechl svědka Jana K. (obžalovaný netrval na jeho výslechu, svědek byl předvolán na návrh státního zástupce), který u hlavního líčení dne 30.1.2012 vypovídal shodně jako v přípravném řízení ve výpovědi ze dne 6.9.2010 – čl. 324-328, obžalovaného usvědčoval a dodal, že již nereflktuje na tom, aby mu vrátil dlužnou částku 96.000,-Kč. Uvedl, že obžalovaného zná asi od r. 1993-1994. Postupně v jeho autobazaru zakoupil asi deset vozidel, auto vždy užíval asi rok a pak je zase prodal zpět do autobazaru. Asi na začátku r. 2005 jej obžalovaný požádal, zda by mu mohl zapůjčit nějakou finanční částku. Jelikož mu svědek důvěřoval, dne 7.2.2005 mu předal 309.000,- Kč. K půjčce byla sepsána směnka se splatností do 7.3.2005. V průběhu několika následujících dnů svědka obžalovaný požádal o zapůjčení dalších finančních prostředků. Ve dvou splátkách mu tak svědek předal dalších 424.000,- Kč a dne 15.2.2005 byla sepsána jedna směnka na tuto částku se splatností do 15.4.2005. Žádné úroky ani provize sjednány nebyly a po zapůjčení peněz svědek již prostřednictvím obžalovaného nezakoupil ani neprodal žádné další vozidlo. Postupně mu obžalovaný půjčky začal splácet, a to částkou 150.000,- Kč, a to do prvních měsíců r. 2006. Z půjčené částky tak zůstalo nevráceno 96.000,- Kč. Není pravdou tvrzení obžalovaného, že je to jen 8.000,- Kč. Obě směnky má svědek nadále k dispozici, neboť měly být zničeny až úplným vrácením zapůjčené částky. Dále soud poukazuje na listinné důkazy a to směnku vlastní na směnečnou sumu 309.000,- Kč vystavenou dne 7.2.2005 obžalovaným s doložkou bez protestu (č.l. 329), směnku vlastní na směnečnou sumu 424.000,- Kč vystavenou dne 15.2.2005 obžalovaným s doložkou bez protestu (rovněž č.l. 329) a přihlášku pohledávky ve výši 96.000,- Kč do konkursního řízení ze dne 16.8.2006 (č.l. 339-341).

K bodu II./16:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení doznal, že od Andrease P. si vypůjčil specifikované finanční částky, které nevrátil. Soud zdůrazňuje svědeckou výpověď poškozeného Andrease P. z přípravného řízení, která byla dle § 211 odst. 1 tr.ř. čtena. Vypověděl, že obžalovaného zná asi od r. 2003 nebo 2004 přes Martina L., který mu v minulosti prodal autobazar v Ostravě. Po nějaké době se spolu dohodli, že svědek umístí na plochu jeho autobazaru v xxx do komisního prodeje některá z vozidel dovezených do ČR ze zahraničí. Do konce r. 2005 takto bylo prodáno asi deset vozidel, přičemž vždy po prodeji auta obžalovaný svědka kontaktoval a předal mu utržené finanční prostředky. Na začátku r. 2005 obžalovaný svědka požádal, zda by mu na nákup vozidel ze zahraničí tento nebyl schopen půjčit nějakou větší finanční částku. Svědek měl k dispozici 700.000,- Kč. V advokátní kanceláři Mgr. Bohdana Schatrala dne 15.2.2005 předal svědek obžalovanému uvedenou částku a byla vystavena směnka, již se obžalovaný zavázal vrátit půjčku do 10.3.2005. Nebyly sjednány žádné úroky, ale obžalovaný přislíbil, že při vrácení peněz svědkovi „něco navíc přihodí“. Po uplynutí splatnosti obžalovaný opakovaně svědka žádal o odložení možnosti vrácení peněz, svědek souhlasil, ale nakonec trval na nejpozdějším termínu jejich vrácení na začátku r. 2006. Od ledna do března 2006 se

obžalovaný při telefonickém kontaktu opakovaně vymlouval na špatný signál, dovolenou atd. Při osobní návštěvě autobazaru jej svědek nikdy nezastihl. V březnu 2006 sám svědkovi telefonoval a informoval ho, že jeho pohledávku nepopírá, nicméně nyní vše řeší jeho právní zástupce. Tento poté zaslal svědkovi dopis, kde mu navrhl desetiprocentní uspokojení jeho pohledávky. Výpověď obžalovaného označil za nepravdivou.

Obžalovaný je usvědčován i předloženými listinnými materiály – přihlášení pohledávky do konkursního řízení ze dne 11.8.2006 (č.l. 418-420) a směnkou vlastní na směnečnou sumu 700.000,- Kč vystavenou dne 10.3.2005 obžalovaným Daliborem K. s doložkou bez protestu (č.l. 421).

K bodu II./18:

Také v případě tohoto dílčího skutku obžalovaný v přípravném řízení vypověděl, že s poškozeným Michalem G. spolupracoval v řadě obchodních případů a je pravdou, že mu zůstal dlužen částku 120.000,- Kč. V řízení před soudem opět stručně skutek doznal. K návrhu státní zástupkyně byl vyslechnut svědek Michal G. Tento vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Vypověděl, že obžalovaného zná asi od r. 2001. V té době začal podnikat v oboru opravy motorových vozidel a obžalovaný si u něho nechával opravovat vozidla, která dovezl do ČR z ciziny. V r. 2005 jej obžalovaný požádal, zda by mu svědek zapůjčil finanční prostředky na profinancování nákupu či dovozu vozidel ze zahraničí, příp. její směnu na eura. Svědek souhlasil a v květnu 2005 předal obžalovanému 300.000,- Kč. Bylo dohodnuto, že peníze obžalovaný vrátí poté, co takto financovaná dovezená vozidla budou v ČR prodána, nejpozději však v okamžiku, kdy svědek obžalovaného o vrácení peněz požádá, a to obratem po této výzvě. Asi v lednu 2006 svědek požádal obžalovaného o vrácení peněz. Ten uvedl, že částku k dispozici celou nemá, proto svědek souhlasil s postupným splácením. Toto obžalovaný částečně splnil, když do února 2006 vrátil poškozenému 180.000,- Kč. Dlužná tedy zůstala částka 120.000,- Kč. Úroky nebyly sjednány ani placeny. Po předestření prohlášení Pavla P. ze dne 15.8.2006, svědka předání peněz poškozeným obžalovanému, poškozený připustil, že zapůjčená částka se mohla pohybovat v rozmezí 270.000,- Kč – 300.000,- Kč. Obžalovaného také usvědčují předložené důkazy listinné a to příписy Mgr. Martina S. poškozenému ze dne 14.4.2006, 14.6.2006 a 26.7.2006 (č.l. 166-168), usnesení Krajského soudu v Ostravě č.j. 36 K 31/2006-123 (č.l. 169-verte), usnesení Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2 Ko 69/2009-142 (č.l. 170-verte), e-mailový dopis poškozeného ze dne 5.4.2006 (č.l. 171) a přihlášku pohledávky ve výši 120.000,- Kč do konkursního řízení ze dne 15.8.2006 (č.l. 172-173). Soud těmito provedl důkaz dle § 213 odst. 1 tr.ř.

K bodu II./19:

Obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že si skutečně od poškozeného Pavla S. vypůjčil částku 2 miliony Kč. U hlavního líčení opět stručně uvedl, že skutek doznává. Obžalovaný je dále usvědčován svědeckou výpovědí poškozeného Pavla S. z přípravného řízení, jež byla dle § 211 odst. 1 tr.ř. u hlavního líčení čtena a jím doloženými listinnými materiály – přihláškou pohledávky ve výši 2.000.000,- Kč do konkursního řízení ze dne 13.8.2006 (č.l. 519-520), blankosměnkou podepsanou obžalovaným s doložkou bez protestu (č.l. 521), potvrzením o převzetí částky 1.000.000,- Kč ze dne 15.7.2005 (č.l. 522), smlouvou o půjčce ze dne 15.7.2005 (č.l.

523-524), smlouvou o vyplňovacím právu směnečném ze dne 15.7.2005 (č.l. 525-526), blankosměnkou podepsanou obžalovaným s doložkou bez protestu (č.l. 527), potvrzením o převzetí částky 1.000.000,- Kč ze dne 28.9.2005 (č.l. 528), smlouvou o půjčce ze dne 28.9.2005 (č.l. 529-530) a smlouvou o vyplňovacím právu směnečném ze dne 28.9.2005 (č.l. 531-532). Vypověděl, že obžalovaného zná asi 20 let. Někdy v r. 2005 ho obžalovaný požádal o zapůjčení finančních částek. Na základě této žádosti předal svědek obžalovanému 15.7.2005 finanční částku 1.000.000,- Kč. Tato měla být vrácena do 15.12.2005. K opětovné žádosti obžalovaného zapůjčil svědek tomuto dne 28.9.2005 opět 1.000.000,- Kč, splatnost byla stanovena do 28.12.2005. Tato částka měla směřovat na nákup pozemku pod autobazar. V obou případech byly sepsány smlouvy, potvrzení a směnky. V obou případech byly sjednány úroky. Když nastala splatnost půjček – směnek, svědek obžalovaného vyzval k vrácení peněz. Obžalovaný sdělil, že aktuálně potřebnou hotovostí nedisponuje, neboť peníze investoval do nákupu vozidel. Takto oddaloval navrácení peněz až do svého zadržení. Peníze mu nevrátil.

K bodu II./23:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení doznal, že od poškozeného Jindřicha H. si půjčil 500.000,- Kč a do dnešního dne mu dluží 200.000,- Kč. V tomto bodě obžaloby je obžalovaný usvědčován výpovědí tohoto poškozeného z přípravného řízení, která byla dle § 211 odst. 1 tr.ř. u hlavního líčení čtena a dále jím předloženými listinnými důkazy - směnkou vlastní znějící na směnečnou sumu 500.000,- Kč vystavenou dne 1.12.2005 obžalovaným Daliborem K. s doložkou bez protestu (č.l. 239) a přihláškou pohledávky ve výši 200.000,- Kč s příslušenstvím do konkursního řízení (č.l. 241- verte). Vypověděl, že obžalovaného zná jednak jako provozovatele autobazaru (společně s Markem M.), kterému dodával náhradní díly k opravě ze zahraničí dovezených vozidel, jednak jako klienta cestovní kanceláře jeho manželky, u které si obžalovaný několikrát zakoupil dovolenou pro svou rodinu. V listopadu 2005 jej obžalovaný požádal o půjčku částky 500.000,- Kč k profinancování nákupu konkrétního luxusního vozidla v USA pro předem domluveného kupce v ČR. Dne 1.12.2005 svědek obžalovanému tuto částku předal. Byla vystavena směnka se splatností 31.12.2005. Ústně se obžalovaný sám zavázal, že za poskytnutí peněz vyplatí svědkovi provizi 10%, tj. 50.000,- Kč. Svědek má za to, že vozidlo nikdy z USA dovezeno nebylo. Od ledna 2006 se svědek začal dožadovat navrácení peněz, obžalovaný mu uváděl, že má problémy s úhradami od zákazníků, a proto sám nemůže peníze zatím vrátit. Na opakované urgency vyplatil obžalovaný svědkovi na konci ledna 2006 částku 200.000,- Kč a na počátku března 2006 ještě 100.000,- Kč. Směnka byla ponechána v platnosti s tím, že dlužná částka nadále činí toliko 200.000,- Kč.

K bodům II./25, V/4:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení doznal, že si od poškozeného Jiřího T. peníze vypůjčil, jednalo se však pouze o částku 350.000,- Kč. Účel této půjčky si již nebyl schopen vybavit. K půjčce byla vystavena blankosměnka, na kterou poškozený podle obžalovaného posléze neoprávněně vypsál navýšenou částku, a to 700.000,- Kč. U hlavního líčení obžalovaný obhajobu opakoval. Soud poukazuje na neměnnou výpověď svědka z přípravného řízení a hlavního líčení, prokazující, že obžalovanému skutečně půjčil jak částku ve výši 500.000,- Kč, tak

posléze ještě částku ve výši 200.000,- Kč. Byla provedena konfrontace podle § 104a tr.ř. mezi obžalovaným a svědkem a oba trvali na svém. Výpověď svědka Jiřího T. potvrzují také listiny založené ve spise – přihláška pohledávky ve výši celkem 700.000,- Kč do konkursního řízení ze dne 17.8.2006 (č.l. 564-565) a směnka vlastní znějící na směnečnou sumu 700.000,- Kč vystavená obžalovaným Daliborem K. dne 20.1.2006 s doložkou bez protestu (č.l. 566). Proto soud považuje obhajobu obžalovaného za vyvrácenou, když výpověď svědka není osamocena.

K bodu V./4 obžalovaný doznal, že si od poškozeného Jiřího T. peníze vypůjčil, jednalo se však podle něho pouze o částku 350.000,- Kč. K půjčce byla vystavena blankosměnka, na kterou poškozený podle obžalovaného posléze neoprávněně vypsál navýšenou částku, a to 700.000,- Kč. U hlavního líčení obžalovaný svou obhajobu opakoval. Soud je přesvědčen, že i v tomto bodě rozsudku je obžalovaný provedenými důkazy usvědčován. Soud poukazuje zejména neměnnou výpověď poškozeného Jiřího T. z řízení přípravného a řízení před soudem, prokazující, že obžalovanému skutečně půjčil jak částku ve výši 500.000,- Kč, tak posléze ještě částku 200.000,- Kč. Ani provedená konfrontace mezi tímto poškozeným a obžalovaným na jeho výpovědi ničeho nezměnila. Soud podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. četl také svědeckou výpověď z přípravného řízení ze dne 29.7.2010 – čl. 552 – 557. Svědek vypovídal shodně. Vypověděl, že pro větší časový odstup si na okolnosti předání peněz obžalovanému již dobře nevzpomíná. Vybavil si, že obžalovanému předal v jednom případě 500.000,- Kč, kteréžto peníze požadoval obžalovaný po svědkovi formou půjčky k profinancování nákupu a dovozu do České republiky vozidla zn. VW Passat. Ve druhém případě svědek obžalovanému předal 200.000,- Kč, když požadoval dovoz vozidla zn. Ford Focus ze zahraničí pro vlastní potřebu. Půjčka byla zajištěna směnkou na 500.000,- Kč, po předání 200.000,- Kč byla zničena a byla vystavena nová souhrnná směnka na částku 700.000,- Kč. U dovozu vozidla zn. VW Passat byla sjednána pro svědka provize ve výši 40.000,- Kč. Svědek připustil, že na nákup vozidla zn. Ford Focus si peníze musel vypůjčit u kamarádů a příbuzných, které odmítl specifikovat. Svědek popřel pravdivost tvrzení obžalovaného, že by mu ve skutečnosti zapůjčil toliko částku 350.000,- Kč. Skutečnosti jím uvedené pak potvrzují také listiny založené ve spise – přihláška pohledávky ve výši celkem 700.000,- Kč do konkursního řízení ze dne 17.8.2006 (č.l. 564-565) a směnka vlastní znějící na směnečnou sumu 700.000,- Kč vystavená obžalovaným Daliborem K. dne 20.1.2006 s doložkou bez protestu (č.l. 566).

K bodům II./26,27:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení doznal, že si od poškozeného Ing. Martina H. půjčil 1 milion Kč, což bylo jistěno směnkou navýšenou na částku 1.160.000,- Kč; i tomuto poškozenému podle svého vyjádření vyplácel úrok ve výši 3-5% měsíčně ze zapůjčené částky; potvrdil dále, že převzal částku ve výši 300.000,- Kč na směnu EUR a tuto stále poškozenému dluží. Svědek Ing. Martina H. jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení (byl předvolán na návrh státního zástupce) obžalovaného usvědčuje a to i v rámci konfrontace, kterou soud provedl mezi obžalovaným a svědkem dle § 104a odst. 2 tr.ř. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. soud četl svědeckou výpověď z přípravného řízení ze dne 5.10.2010 – čl. 175 – 178. Svědek vypovídal shodně. Uvedl, že asi ve druhé polovině ledna 2006 jej obžalovaný požádal, aby se podílel na profinancování nákupu dvou vozidel v Německu, pro která má již v ČR kupce. Dne 1.2.2006 mu proto v místě bydliště jeho rodičů svědek předal částku 1.160.000,- Kč, na jejíž krytí byla vystavena směnka

splatná 28.2.2006. Mimo to svědek dne 7.2.2006 předal obžalovanému částku 300.000,- Kč za účelem její směny na eura. Peníze měl obžalovaný svědkovi předat do deseti dnů. Když peníze k uvedeným dnům nebyly vráceny, svědek obžalovaného kontaktoval telefonicky, ten mu uvedl, že peníze nyní nemůže vrátit, neboť je se zraněním krční páteře v nemocnici u sv. Anny v Brně a směněná eura má připravena k předání. Asi v polovině března 2006 ještě obžalovaný svědka žádal, nechť na něho nepodává trestní oznámení, že mu peníze určitě vrátí. Peníze mu obžalovaný nevrátil. Obžalovaného také usvědčují svědkem Ing. M.H. předložené listiny – přihláška pohledávky do konkursního řízení v celkové výši 1.460.000,- Kč ze dne 24.8.2006 (č.l. 185), směnka vlastní č. 01/02/06 znějící na směnečnou sumu 1.160.000,- Kč vystavenou obžalovaným s doložkou bez protestu dne 7.2.2006 (č.l. 186) a výdajový pokladní doklad č. 2/2006 vystavený poškozeným dne 7.2.2006 na částku 300.000,- Kč s výslovně specifikovaným účelem platby „výměna EUR s dokladem“ (č.l. 187).

K bodům II./29, V./7:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení skutek doznal s tím, že dlužná částka v případě Pavla M. činí 350.000,- Kč; u hlavního líčení pak opět skutek doznal. Mimo své doznání je dále usvědčován výpovědí poškozeného Pavla M. z přípravného řízení a jím doloženou přihláškou věřitele do konkursního řízení úpadce ze dne 7.9.2006 (č.l. 376-378). Až po přečtení svědecké výpovědi soud zjistil, že tento svědek dne 6.4.2011 zemřel – čl.1265, o čemž si soud vyžádal úmrtní list a rozhodnutí Okresního soudu v Opavě o dědickém řízení. Svědek dále v přípravném řízení uvedl, že se jako poškozený nepřipojuje k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody.

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení doznal skutek v plném rozsahu. Potvrdil, že poškozenému dluží částku 300.000,- Kč v tomto bodě rozsudku. Je rovněž usvědčován výpovědí poškozeného Pavla M. z přípravného řízení, jehož výpověď byla zákonným způsobem dle § 211 odst. 1 tr.ř. čtena (výpověď ze dne 30.8.2010 – čl. 364-368). Obžalovaný je rovněž usvědčován přihláškou pohledávky tohoto věřitele do konkursního řízení vedeného proti obžalovanému je založena na č.l. 376-377 spisu.

Pokud jde o dílčí útoky popsané pod body II./31 – 34 tohoto rozsudku, tak jde o výroky o vině pravomocně vyslovené v rozsudku Okresního soudu Opava ze dne 21.9.2006 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.11.2006, sp.zn. 6To 605/2006. Tyto soud ve smyslu zákonného ustanovení § 45 odst. 1 tr.zákoníku zrušil a znovu vyslovil.

K bodu III.:

Obžalovaný uvedl, že poškozenému Vlastimilu V. dodal požadovaný vůz zn. VW Passat TDi kombi. Vozidlo podle svého vyjádření pořídil od Martina L. provozujícího autobazar v Nových Sedlicích. K prodeji vozidla byla sepsána kupní smlouva. Z jakého důvodu svědek tvrdí, že vozidlo mu nikdy dodáno nebylo, není obžalovanému známo. Na této výpovědi obžalovaný trval i u hlavního líčení. Obhajobu obžalovaného považuje soud za vyvrácenou výpovědí poškozeného Vlastimila V. Tento vypověděl, že namísto dvou vozidel za celkovou částku 400.000,- Kč dodal obžalovaný svědkovi jedno vozidlo zn. VW Passat TDi (RZ xxx). Dále svědek uvedl,

že toto vozidlo skutečně od obžalovaného zakoupil (registrace byla provedena dne 27.9.2005), nicméně tato koupě nijak nesouvisí s jeho pohledávkou a za toto vozidlo zaplatil obžalovanému v hotovosti 320.000,- Kč. Doklad k tomuto nákupu vyhotoven nebyl. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. soud četl výpověď svědka z přípravného řízení ze dne 12.7.2010 – čl. 692-696. Svědek vypovídal shodně. Soud poukazuje také na souhrnnou přihlášku pohledávek tohoto poškozeného a jeho syna Zbyška V. do konkursního řízení v celkové výši 450.000,- Kč ze dne 15.8.2006 (č.l. 709-710) a příjmový pokladní doklad ze dne 29.4.2004 vystavený obžalovaným, znějící na částku 400.000,- Kč (č.l. 711). Z těchto důvodů považuje soud obhajobu obžalovaného za plně vyvrácenou a znovu odkazuje na tu skutečnost, že obžalovaný s ohledem na délku doby, po kterou páchal trestnou činnost, velké množství skutků a nevedení žádné evidence, si ani nemůže a nemohl pamatovat přesně na jednotlivé dílčí útoky, o čemž svědčí také časté rozporuplné jeho výpovědi.

Nalézací soud v bodě V. rozsudku uvádí, že tento ve svých dílčích útocích pod body 1 – 7 rozsudku s celkovou škodou ve výši 1.475.000,- Kč tvoří ve spojení s dílčími útoky popsány pod body č. 3-20 v rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 21.9.2006, sp.zn. 5T 87/2006 a celkovou způsobenou škodou ve výši 3.649.040,- Kč, jeden pokračující trestný čin zpronevěry dosud právně kvalifikovaný dle ustanovení § 248 odst. 1, odst. 4 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, přičemž celková výše způsobené škody činí 5.124.040,- Kč.

K bodu V./1:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení doznal, že poškozenému Mgr. Ondřeji K. dluží částku okolo 300.000,- Kč. Obžalovaný mimo své doznání je usvědčován výpovědí poškozeného – svědka Mgr. Ondřeje K. z přípravného řízení, jež byla u hlavního líčení dle § 211 odst. 1 tr.ř. čtena, a který se podrobně vyjádřil k okolnostem financování a pořízení vozidla zn. Chrysler Voyager Grand. Uvedl, že obžalovaného zná asi 10-15 let, v minulosti v jeho autobazaru opakovaně zakoupil osobní automobil a také mu opakovaně zapůjčil finanční částky okolo 100.000,- Kč, bezúročně, které byly vždy řádně obžalovaným vráceny. V r. 2005 se svědek rozhodl pořídit si ojeté vozidlo zn. Chrysler Voyager Grand. Dne 2.11.2005 proto k pořízení vozidla předal v Opavě obžalovanému proti písemnému potvrzení částku 400.000,- Kč. Spolu následně vozidlo tohoto typu vyhledali na internetu, vytipovaný vůz se měl nacházet v rakouském Linci a byl havarovaný. Obžalovaný pro vozidlo zajel, zaplatil za ně 300.000,- Kč. Jelikož se nejednalo o typ Grand, předal svědek obžalovanému dne 7.3.2006 oproti směnce dalších 210.000,- Kč. Bylo dohodnuto, že pokud vozidlo nebude dovezeno do 12.3.2006, obžalovaný svědkovi peníze ke stejnému datu vrátí. Po tomto datu byl obžalovaný však nekontaktní, z doslechu svědek zjistil, že se snad skrývá, neboť má velké finanční problémy. Obžalovaný se poté sám ozval s tím, že svůj závazek uhradí, takto se však nestalo. (Tento svědek vystupuje jako poškozený - ohledně prodeje vozidla zn. VW Polo - také ve věci Okresního soudu v Opavě sp.zn. 5T 87/2006.) Pravdivost svědka potvrzují také listinné materiály a to písemné potvrzení ze dne 2.11.2005 (č.l. 317) a směnka vlastní vystavená obžalovaným dne 7.3.2006 (č.l. 316).

K bodu V./2:

Obžalovaný jak v řízení přípravném tak u hlavního líčení dílčí útok plně doznal a uznal svůj závazek vůči poškozené společnosti INTERMOS, spol. s r.o. Soud

rovněž považuje tento dílčí útok za prokázaný i s ohledem na výpovědi svědka Pavla H., jednatele poškozené společnosti, z přípravného řízení a také z řízení před soudem. Vypověděl, že od r. 1991 je jednatelem společnosti INTERMOS, s.r.o. V majetku této společnosti se nacházelo vozidlo zn. Škoda Fabia, RZ : xxx, které se počátkem r. 2006 rozhodl z majetku společnosti odprodat. O zprostředkování prodeje požádal obžalovaného. Dne 2.1.2006 byla sepsána příslušná smlouva, v níž bylo dohodnuto, že vozidlo bude nabídnuto k prodeji za 145.000,- Kč, přičemž 5.000,- Kč z této částky bude provize pro obžalovaného. Zhruba v polovině února 2006 si svědek všiml, že vozidlo již vystaveno v bazaru není. Volal proto obžalovanému a žádal jej o předání peněz z prodeje. Ten přislíbil, že se za svědkem i s penězi zastaví. Dostavil se ale až 10.3.2006 s vysvětlením, že peníze nemá, neboť mu je zatím nevyplatila leasingová společnost, přes níž byla koupě vozu financována. Přislíbil peníze doručit 13.3.2006. Na schůzku nedorazil a svědek se dozvěděl, že vycestoval do zahraničí, neboť dluží peníze mnoha osobám. Doplnil, že svému zeti Tomáši V. zapůjčil v r. 2005 nebo 2006 částku 2.200.000,- Kč. Půjčka mu zetěm vrácena nebyla. Písemný doklad k této transakci není, splatnost nebyla stanovena. Tomáš V. se svědkovi svědčil, že peníze zapůjčil obžalovanému k profinancování nákupu vozidel v zahraničí.

Tento svědek do spisu předložil související listinné důkazy: smlouvu o obstarání prodeje věci ze dne 2.1.2006 (č.l. 256-257) a výpis z obchodního rejstříku poškozené společnosti (č.l. 263-264).

K bodu V./3:

Obžalovaný jak v řízení přípravném tak, tak u hlavního líčení skutek plně doznal a rovněž zde uznal v plné výši svůj závazek vůči poškozené JUDr. Iloně H. Také svědkyně obžalovaného v plném rozsahu usvědčuje a rovněž předložila do spisu přihlášku pohledávky do konkursu ze dne 7.7.2006 (č.l. 207) a příjmový pokladní doklad (č.l. 208). Tyto písemné materiály, jimiž soud provedl důkaz dle § 213 odst. 1 tr.ř. rovněž obžalovaného usvědčují a potvrzují pravdivost výpovědi svědkyně. Výpověď svědkyně JUDr. I. H. z přípravného řízení byla u hlavního líčení dle § 211 odst. 1 tr.ř. čtena. Vypověděla, že dne 20.1.2006 předala obžalovanému v jeho autobazaru hotovostní zálohu 300.000,- Kč na nákup vybraného vozidla zn. VW Passat z Německa v ceně asi 350.000,- Kč. Přítomen předání peněz byl také její syn a pan Aleš D. a obžalovaný vypsál řádný pokladní doklad. Vozidlo mělo být dle dohody dodáno do 14 dnů, což se nestalo. Svědkyně proto opakovaně přes pana D. kontaktovala obžalovaného, ten měl nejprve sdělit, že se mu do Německa zatím nepodařilo vycestovat a poté že je v nemocnici. Nakonec se svědkyně dozvěděla, že je obžalovaný ve vazbě. Auto jí nikdy dodáno nebylo a peníze jí nebyly vráceny.

K bodu V./5:

Obžalovaný skutek jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení plně doznal, že od poškozeného Michala S. převzal za účelem obstarání nákupu vozidla tov. Zn. Opel Astra částku ve výši 110.000,-Kč, kterou však použil pro svou potřebu. Svěřené finanční prostředky ani v tomto případě poškozenému nevrátil. S těmito vyjádřeními korespondují také důkazy listinné – přihláška pohledávky poškozeného do konkursního řízení ze dne 3.8.2006 (č.l. 543) a potvrzení o převzetí finanční částky obžalovaným ze dne 9.2.2006 (č.l. 544). Mimo své doznání je obžalovaný usvědčován svědeckou výpovědí Michala S. z přípravného řízení ze dne 27.7.2010 – čl.533-536,

kteřá byla u hlavního líčení čtena za splnění zákonných podmínek § 211 odst. 1 tr.ř. Uvedl, že obžalovaného znal jako provozovatele autobazaru. Na začátku r. 2006 se rozhodl pořídit si ojeté vozidlo zn. Opel Astra dovozem z Německa. Oslovil obžalovaného, zda by dovoz auta nerealizoval. Bylo dohodnuto, že na pořízení vozidla složí svědek obžalovanému zálohu ve výši 110.000,- Kč. Tuto obžalovanému předal dne 9.2.2006 oproti písemnému potvrzení. V něm se obžalovaný současně zavázal, že poskytnutou částku v případě, že vozidlo nebude zakoupeno, vrátí svědkovi nejpozději do 17.2.2006. Po dovezení vozidla měl svědek obžalovanému doplatit ještě náklady dovozu a provizi ve výši asi 10.000,- Kč až 15.000,- Kč. Na následné opakované dotazy svědka ohledně dovezení auta obžalovaný uváděl, že do Německa zatím neodjel, že nemá dosud zaplněn tažný přívěs, aby se mu cesta rentovala atd. Nakonec v březnu 2006 pozval obžalovaný svědka do autobazaru a nabídl mu namísto domluveného vozidla jiné auto – Škodu Octavii combi v havarovaném stavu. Než se svědek v této věci rozhodl, byl obžalovaný zadržen. Následně se svědek dozvěděl, že uvedené vozidlo zn. Škoda „mělo být prodáno“ více zájemcům. Peníze mu obžalovaný nevrátil.

K bodu V./6:

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení tento skutek doznal a je usvědčován svědeckou výpovědí Marcely M. ze dne 15.7.2010 – čl. 381-384, jež byla u hlavního líčení čtena za splnění zákonných podmínek ustanovení § 211 odst. 1 tr.ř. Vypověděla, že obžalovaného zná od dětství. Asi v březnu 2006 ho požádala o zprostředkování nákupu ojetého vozidla zn. Peugeot. Za tímto účelem mu v místě svého bydliště v přítomnosti své matky Mgr. Marcely R. předala jím požadovanou zálohu ve výši 120.000,- Kč. Vozidlo mělo být dodáno bezprostředně následujícího dne, maximálně do týdne. Krátce poté se svědkyně z doslechu dozvěděla, že obžalovaný má nějaké finanční potíže, zkusila mu volat, ale byl nekontaktní. Zjistila, že také jeho autobazar je nefunkční. Peníze jí dosud obžalovaný nevrátil, i když ho urgovala. Obžalovaný je také usvědčován přihláškou pohledávky do konkursního řízení podanou dne 21.8.2006 u Krajského soudu v Ostravě (č.l. 391), kterou doložila svědkyně.

Pokud jde o dílčí útoky popsané v bodě V./8 - 25 tohoto rozsudku, tak jde o výroky o vině pravomocně vyslovené v rozsudku Okresního soudu Opava ze dne 21.9.2006 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.11.2006, sp.zn. 6To 605/2006. Tyto soud ve smyslu zákonného ustanovení § 45 odst. 1 tr.zákoníku zrušil a znovu vyslovil.

Svědkyně Drahomíra K., matka obžalovaného, jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení vypověděla, že tomuto od začátku jeho podnikání v r. 1991 do 1. čtvrtletí roku 2006 jako fyzické osobě vedla účetnictví. Zpočátku syn podnikal v oblasti potravin, pak měl diskotéku, asi od r. 1996 se začal věnovat dovozu ojetých vozidel ze zahraničí. Nejdříve vozidla vozil jako osoba fyzická, později o změně daňového systému asi od v r. 2003 pod hlavičkou společnosti xxx. Nejprve podnikal s kolegou Markem M., poté si již sám vedl autobazar v xxx. Za měsíc byl schopen komisionálně prodat až třicet vozidel a dosáhnout tržby cca 1 milion Kč. Stablní měsíční výdaje na nájem, elektřinu, mzdu zaměstnancům činily cca 55.000,- Kč. Doplnila, že jeho příjmy byly tvořeny provizí z komisního prodeje, případně provizemi od leasingových společností, jejich výši si ani řádově nebyla schopna vybavit. Až

v březnu 2006 se dozvěděla, že její syn dluží mnoha lidem peníze. Vybavila si dále, že na žádost syna v červenci a srpnu 2005 předávala manželům V. dvě obálky s penězi : asi 160.000,- Kč a 120.000,- Kč. U té druhé obálky jí paní V. měla tvrdit, že je to málo, a tak z vlastního účtu vyzvedla ještě 40.000,- Kč. Připustila, že její syn investoval do horního bytu v jejich domě, ale rozsah investic nebyla schopna vyčíslit. Svědkyně doplnila, že celková výše dlužných částek je jí známa z konkursního řízení. Syn jim však nikdy nesdělil, na co peníze použil, po celou dobu se jen omlouvá za způsobené komplikace.

K dotazům předsedy senátu svědkyně vypověděla:

Nevím, kam syn dával vypůjčené peníze, nevěděla jsem, že má pana V. vedeného jako tichého společníka a z účetnictví, které synovi dělala žádné nepravosti neshledala. Bydleli v jednom domě, syn jí neřekl, že má potíže a bydlel s manželkou s nimi v domě, měli malou kuchyň a koupelnu a nikdy jim neřekl, jak s penězi, které si od různých subjektů půjčil, naložil. Když se ho na to ptali, tak se jim pouze omlouval za způsobené problémy. Zásadní opravu domu udělali s manželem v roce 1966 – 1969, kdy se dělalo ústřední topení, okna, střecha a omítka.

K dotazům státního zástupce svědkyně uvedla, že syn jezdil s rodinou na dovolenou do Chorvatska, žil běžným způsobem života a jeho bývalá manželka Markéta měla obchod – dětský second-hand, postupně začala prodávat i K. a jednalo se převážně o komisní prodej. Protože prosperovala, prodej rozšiřovala. Syn pracuje v současné době ve Švýcarsku, nemá žádný majetek a nikdy žádný neměl. Není jí známo, že by syn po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody oslovoval jednotlivé věřitelé – poškozené s nabídkou náhrady škody.

K dotazům obhájce svědkyně uvedla:

Když byl syn ve vazbě, tak podle „nějakých papírků“ se dozvěděla o tichém společenství s V., viděla asi 3 smlouvy a z V. výpočtů, který u nich doma pořád „vysedával“, poznali, jak to asi fungovalo. Když se objevily všechny dluhy, tak byli ochotni synovi pomoci, chtěli prodat dům, ale když viděli, že přicházejí další a další synovy dluhy, tak zjistili, že to nemá žádný význam a že by se tím nic nevyřešilo.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvedl, že v době, kdy byl ve vazbě, každému z věřitelů bylo nabídnuto a posláno jeho advokátem JUDr. S. 10% z dlužné částky a řešilo by se to prodejem nemovitosti rodičů.

K dalšímu dotazu předsedy senátu obžalovaný uvedl:

Rodiče ani manželka do poslední chvíle nic nevěděli. Nic jim neřekl. Vytloukal klín klínem a protože si na půjčoval peníze, tak z dalších půjček hradil své předešlé dluhy.

Svědék Jan K., otec obžalovaného nevypovídal.

Svědkyně Ing. Magdaléna S. za spol. ADOACTA s.r.o. zpracovávala účetnictví spol. xxx, s.r.o. Podklady k provedení účetnictví ji čtvrtletně osobně předával jednatel – obžalovaný Dalibor K. Účetnictví prováděla na základě ústní dohody. Daňové přiznání z příjmů právnických osob na základě generální plné moci od obžalovaného předložila příslušnému správci daně za roky 2003 a 2004, za rok 2005 toto nepodala se sdělením, že jej nebylo možno sestavit z důvodů nedodání potřebných podkladů a nespolupráce obžalovaného D. K. Spol. AUTOLÁLA, s.r.o. měla předmět podnikání

nákup vozidel v zahraničí a jejich prodej v České republice. S odkazem na účetní závěrky plyne, že za rok 2003 společnost vykázala čistý zisk ve výši 21.000,-Kč, za rok 2004 ve výši 348.000,-Kč a za rok 2005 vykázala ztrátu ve výši 272.000,-Kč. Z účetnictví společnosti AUTOLÁLA, s.r.o. je zřejmé, že společnost žádnému subjektu nezapůjčila žádné finanční prostředky stejně jako, že společnost si od žádného subjektu nezapůjčila finanční prostředky, příp. vklady do společnosti činil vždy pouze jednatel – obžalovaný D. K. Rozhodnutím KS v Ostravě byla společnost zrušena. Likvidátorem byl Dalibor S., který ji nikdy nekontaktoval. Svědkyně doložila kopie účetních dokladů za rok 2003 a 2004 a za rok 2005 pouze hlavní účetní knihu.

Svědék Dalibor S. vypověděl, že s obžalovaným se seznámil asi od druhé poloviny 90 let přes opravy motorových vozidel. Měl zaregistrovanou živnost na opravy vozidel a pro obžalovaného prováděl různé opravy vozidel, zejména těch, která přivezl ze zahraničí za účelem jejich následného prodeje v ČR. Asi počátkem roku jej obžalovaný vyzval, zda by měl zájem být společníkem zakládané společnosti právní formy s.r.o. a na základě toho byla v červnu 2003 založena společnost AUTOLÁLA, s.r.o. se sídlem Rychvaldská 229, Bohumín. Její založení obžalovaný odůvodňoval, že vzhledem ke změně nějakého zákona již nemůže jako OSVČ ze zahraničí dovážet takový počet vozidel, jaký by chtěl. Když jeho návrh akceptoval, vložil do společnosti 20.000,-Kč a stal se držitelem 10% obchodního podílu společnosti. Jméno Ing. Magdaléna S. z Ostravy nikdy neslyšel. Asi před 2 lety (svědek byl vyslechnut dne 6.10.2010) byl ustanoven jako likvidátor společnosti, což řešil se svým právním zástupcem JUDr. N. z Opavy. Opravárenské práce spol. AUTOLÁLA nefakturoval a prováděl je jako fyzická osoba a za menší opravu nepožadoval v podstatě nic. Za větší opravu inkasoval hotově peníze bez vystavení nějakého dokladu a očekával nějaké protislužby, např. dovoz vozidla ze zahraničí za zvýhodněnou cenu. Obžalovanému neposkytl nikdy finanční půjčku.

Svědék Radim M. pronajímal obžalovanému parcely – plochy, za které mu dle smlouvy obžalovaný hradil 25.000,-Kč měsíčně. Provozoval tam autobazar. Na podzim roku 2005 obžalovanému půjčil 400.000 – 600.000,-Kč, nebyla sepsána žádná smlouva, není mu známo, na co peníze potřeboval a peněžní částku mu obžalovaný vrátil v březnu 2006, přesně v den, kdy opustil území ČR a odjel do zahraničí. Zřejmě z obavy před věřiteli.

Svědék Marek M. uvedl, že obžalovaného zná delší dobu a začali společně podnikat od roku 1994 v dovozu ojetých vozidel ze zemí západní Evropy. Pak je prodávali v ČR. Měl na starosti nákup vozidel v zahraničí, pro tyto jezdil a přivážel do ČR a obžalovaný se staral o administrativu, prodej vozidel v ČR. Oba vystupovali jako samostatně výdělečné osoby. Neví, že by Dalibor V. byl tichým společníkem v podnikání obžalovaného. Do konce května 2003 (v den jejich rozchodu) nevěděl, že by měl obžalovaný zapůjčeny finanční prostředky od dalších osob. V červenci 2003 trávili společně dovolenou, na které jej obžalovaný informoval o svém záměru zapůjčit si větší finanční částku v řádech milionů od Tomáše V. za účelem profinancování nákupu vozidel. Dle pozdějších informací od obžalovaného tento hradil V. každý měsíc 220.000,-Kč, neví však, zda se jednalo o pouhou splátku úroků či zda v této částce byla hrazena i jistina. Podle strohých informací od obžalovaného ví, že tento uhradil V. do doby svého zadržení policií celkem asi 8 mil. Kč. Není mu známo, zda se jednalo o pouhé úroky, či zda byla umořována i jistina. Částka, kterou V. obžalovanému poskytl, měla být tvořena jeho vlastními úsporami, dále půjčkou od jeho tchána H.

(tento to jako svědek jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení potvrdil) a půjčkou od Jarka R. Obžalovaný o svých závazcích vůči dalším osobám mnoho nemluvil, tyto skutečnosti držel v tajnosti, ale je mu známo, že měl závazky i vůči osobám H., M., K. a snad i vůči S. (soud těmito svědeckými výpověďmi provedl důkaz). S. snad dlužil asi 80.000,-Kč. Co se týče dalších závazků, tak důvod jejich vzniku ani její výši nezná. Vyšetřovatel svědkovi přečetl z usnesení (§ 160 odst. 1 tr.ř.) jména všech poškozených a k těmto svědek uvedl, že tyto osoby buď vůbec nezná a pokud ano, tak o jejich pohledávkách vůči obžalovanému nic neví. Pakliže však obžalovaný musel těmto osobám vyplácet úroky, zejména vůči Tomáši V., tak se pochopitelně z toho důvodu jeho dluhy počaly kumulovat. Na podzim roku 2005, když se s obžalovaným sešel, tento byl ve špatném psychickém stavu, dokonce se rozplakal a říkal, že se nachází ve velmi složité finanční situaci, když údajně V. podepsal a tento mu podstrčil jiné znění smlouvy než bylo původně ústně domluveno. Dokonce měl být obžalovaný na podzim roku 2005 někým fyzicky napaden, protože nesplácel zapůjčené peníze. Sám obžalovanému žádnou půjčku neposkytl. Životní náklady a potřeby obžalovaného nebyly přemrštěné.

Svědek Michal Š. vypověděl, že obžalovaného zná od dětství. Pracoval pro něj jako prodejce vozidel asi od roku 2001 do března 2005. Jednou půjčil obžalovanému 50.000,- Kč, kterou mu řádně vrátil. Obžalovaný držel v tajnosti jednání ohledně půjčování peněz a dbal na to, aby těmto jednáním nebyl nikdy přítomen. Je mu známo, že částku cca 100.000,-Kč dlužil obžalovaný Kamilu S., který měl být u něj snad zaměstnán. Bylo ve všeobecném povědomí, že obžalovaný měl dalším osobám dlužit finanční částky a nějakou větší dlužil Tomáši V. Osoby jménem S., G., K., R., V., V., G., S., H., T. a K. v bazaru viděl opakovaně. Neví, zda byli věřitelé obžalovaného a s jakými částkami. Pochybuje o tom, že by věřitelé obžalovanému půjčovali peníze nezištně, tedy bez úroků. Asi v roce 2003 mu obžalovaný hradil dovolenou, snad do Nízkých Tater. Prodej aut se mohl pohybovat od cca 5 – 6 měsíců. Obžalovaný se mu nezmínil, jaký zisk autobazar produkuje. Nebyl svědkem žádného vydírání či náznaků něčeho podobného obžalovaného. Obžalovaný žil o něco nákladnějším životem než průměrně vydělávající osoby a není mu známo, že by nějak neúspěšně investoval peníze.

Svědčyně Markéta K., bývalá manželka obžalovaného v hlavním líčení využila svého práva a nevypovídala. S obžalovaným má dceru V... Podle § 211 odst. 4 tr.ř. byla čtena její svědecká výpověď z přípravného řízení ze dne 7.7.2010 – čl. 352 – 356. V této zákonné výpovědi uvedla, že se s obžalovaným seznámila asi v r. 1993, v r. 1994 se za něj provdala. Od tohoto roku žili ve společné domácnosti. Nejdříve bydleli v bytě, který svědkyně dostala darem od rodičů a který v r. 1998 prodala. Poté se přestěhovali do rodinného domu rodičů Dalibora K., kde obývali jednu z bytových jednotek. Svědkyně se zde zdržovala do října 2006. Vyloučila, že by s obž. Daliborem K. investovali do přestavby rodinného domu jeho rodičů, pořizovali toliko vnitřní zařízení, přičemž vynaložená částka byla v řádu statisíců. Na rekonstrukci byl pak čerpán samostatně úvěr ve výši 1,5 milionu Kč, který byl „psán“ na obžalovaného, neboť jeho otec byl v době jeho sjednání v předdůchodovém věku a mohl by vzniknout problém s jeho schválením. Celková výše nákladů na rekonstrukci činila podle svědkyně asi 2 miliony Kč. Část tedy byla financována z úvěru, ve zbytku pak zhruba stejnou investicí rodičů a manželů K. Pokud se jedná o náklady společného soužití, tyto svědkyně nebyla schopna odhadnout, doplnila, že obžalovaný je hradil asi ze 70%, svědkyně ze 30%. Doplnila, že od r. 1998 začala podnikat v oboru nákup, prodej.

Původně podnikala v rodinném domě rodičů obžalovaného, poté vystřídala několik provozoven. Ne přelomu let 2005-2006 načerpala pro svoje podnikání úvěr ve výši 100.000,- Kč u GE Money Bank, a.s. Ve svém podnikání byla soběstačná, obžalovaný jí žádné finance do podnikání nikdy nevládal. Přehled o jeho podnikání neměla, sama do jeho podnikání vyjma prvotního vkladu částky z prodeje jejího bytu také neinvestovala, účetnictví obžalovanému jako fyzické osobě vedla jeho matka Drahomíra K. Do měsíce září 2007 byla manželkou obžalovaného Dalibora K.

Svědčce Mirofora V. v hlavním líčení uvedla, že trvá na své výpovědi z přípravného řízení. Pro odstup doby si již na vše nepamatuje. S manželem půjčovali obžalovanému peníze a když písemná smlouva skončila, tak se peníze půjčovaly jen dle ústní domluvy, obžalovaný si k nim chodil půjčovat i větší obnosy s tím, že vrátí 40, 50 a 60.000,-Kč. Peníze vracel zpožděně a když počátkem roku stavěli a obžalovanému říkali, že potřebují peníze vrátit, tak jim řekl, že mu mají říci 14 dní dopředu. Obžalovaný tedy říkal, že peníze jim vrátí, pak byl nedostupný a dozvěděli se, že opustil ČR. Obžalovanému věřili. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. byla čtena svědecká výpověď M.V. z přípravného řízení ze dne 24.8.2010 – čl. 582 – 586. Svědkyně vypovídala shodně a soud shledal, že vypovídala v souladu s výpovědí svého manžela.

Svědčce Marie V. byla vyslechnuta na návrh státní zástupkyně (§ 215 odst. 2 tr.ř.). Vypověděla, že obžalovaného nezná a Vlastimil V. je její manžel. Tento měl našetřeno na auto asi částku 100.000,-Kč. Je jí známo, že manžel půjčoval peníze někomu na auto.

K dotazu předsedy senátu svědkyně vypověděla, že auto si hodlali zakoupit v cenové relaci 100.000,-Kč. Není jí známo, že by manžel v rámci podnikání kupoval vozidla a následně je prodával se ziskem.

Svědce Mgr. Jiří Duda, vyslechnutý na návrh státní zástupkyně (§ 215 odst. 2 tr.ř.) vypověděl, že obžalovaného viděl ve Věznici v Kuřimi, kde ho navštívil v rámci konkurzního řízení jeho osoby. Vzhledem k časovému odstupu si již konkrétní věci nevybavuje, avšak jeho zjištění by měla být podchycena v příslušném konkurzním spise. Soud svědkovi předložil ze svazku 4 listinné materiály na čl. 886 – 887 a svědek po shlédnutí uvedl, že zjištění zde uvedená zapsal a byl tedy fyzicky přítomen na místě domu. To bylo v roce 2007 a prohlídka se uskutečnila za účelem zjištění majetku. Zjistili se také movité věci a byla pořizena i fotodokumentace. Podle jeho soudu nebyly žádné zásadní investice provedeny. Nicméně byly opravené sklepy a na zahradě byla vířivá vana. Pokud mu byly předestřeny svědecké výpovědi ohledně vybavení domu, že tam byly nové stěny, rozvody apod., tak konkrétně krb si nevybavuje. Byl tam bazén. Dle jeho názoru zastřešená vana whirlpool není v zásadní rekonstrukci domu. Maximálně byla opravena omítka a nějaká dlažba.

K dotazům předsedy senátu svědek uvedl:
V konkurzním řízení byl problém, že nic zásadního – majetek – investice další nebyl shledán. Bylo tam pár movitých věcí, konkrétně auto bylo „shnilé“, což uvedl i znalec. I když věřitelé namítali, že investice byly do domu a i když se někteří věřitelé odvolali k vrchnímu soudu, tak byli poučeni, že konkrétní poznatky mají uvést, avšak nic konkrétního se nedozvěděl od věřitelů za celou dobu trvání konkurzního řízení.

K dotazu obhájce svědek uvedl, že i když celým domem procházel, tak nezjistil nic, co by svědčilo o nadstandardním vybavením domu.

Podle § 213 odst. 1 tr.ř. nalézací soud předložil stranám k nahlédnutí tyto listiny:

ze svazku č. 1 :

trestní oznámení ze dne 18.11.2009, č.l. 2-3, trestní oznámení bez data vystavení, č.l. 4-5, trestní oznámení ze dne 1.3.2010, č.l. 7, usnesení dle ust. § 160 odst. 1 tr.ř., č.l. 15-27, plná moc, č.l. 28, substituční plné moci, č.l. 29-31, usnesení dle ust. § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř., č.l. 36-38, přihláška pohledávek pošk. Ing. S.B. do konkurzu, č.l. 72-74, směnka vlastní ze dne 8.1.2004, č.l. 76, směnka vlastní ze dne 23.2.2004, č.l. 77, směnka vlastní ze dne 10.3.2004, č.l. 78, směnka vlastní ze dne 20.9.2005, č.l. 79, korespondence mezi pošk. M.G. a Mgr. S., č.l. 132-135, přihláška pohledávky M.G. do konkurzu, č.l. 136, korespondence Mgr. S. adresovanou pošk. Michalu G., č.l. 166-168, usnesení KS v Ostravě ze dne 4.5.2009, č.l. 169, usnesení VS v Olomouci ze dne 10.9.2009, č.l. 170, e-mailový dopis pošk. M.G. Mgr. S., č.l. 171, přihláška pohledávky pošk. M.G. do konkurzu, č.l. 172-173, čestné prohlášení P.P., č.l. 174, přihláška pohledávky pošk. M.H. do konkurzu, č.l. 185, směnka vlastní ze dne 7.2.2006, č.l. 186, výdajový pokladní doklad, č.l. 187, korespondence Mgr. S. adresovanou pošk. JUDr. I.H., č.l. 192-195, korespondence pošk. JUDr. I.H. Mgr. S., č.l. 196-198, přihláška pohledávky pošk. JUDr. I.H. do konkurzu, č.l. 207, pokladní doklad, č.l. 208, přihláška pohledávky pošk. D.H. do konkurzu, č.l. 220, dohoda o půjčce, č.l. 221, pokladní doklad, č.l. 222, dohoda o půjčce, č.l. 223, sdělení pošk. D.H., č.l. 224, směnka vlastní ze dne 1.12.2005, č.l. 239, přihláška pohledávky pošk. J.H. do konkurzu, č.l. 241, korespondence Mgr. S. pošk. J.H., č.l. 242-243.

ze svazku č. 2 :

smlouva o obstarání prodeje věci, č.l. 256-257, korespondence Mgr. S. adresovanou společností INTERMOS spol. s r.o., č.l. 259-260, usnesení dle ust. § 159a odst. 3 tr.ř., č.l. 261, přihláška pohledávky pošk. E.K. do konkurzu, č.l. 274-275, výpis z účtu ČSOB, a.s., č.l. 277, smlouva o půjčce finančních prostředků č. 3, č.l. 291, směnka vlastní č. 3 ze dne 3.11.2005, č.l. 292, smlouva o půjčce finančních prostředků č. 2, č.l. 293, směnka vlastní ze dne 13.11.2005, č.l. 294, smlouva o půjčce finančních prostředků č. 1, č.l. 295, směnka vlastní č. 1 ze dne 26.11.2005, č.l. 296, směnka vlastní ze dne 7.3.2006, č.l. 316, potvrzení o převzetí hotovosti, č.l. 317, přihláška pohledávky pošk. Mgr. Ondřeje K., č.l. 318-320, směnka vlastní ze dne 7.2.2005 a 15.2.2005, č.l. 329, přihláška pohledávky pošk. J.K. do konkurzu, č.l. 339-340, přihláška pohledávky pošk. P.M. do konkurzu, č.l. 376-377, korespondence Mgr. S. adresovanou pošk. P.M., č.l. 379-380, přihláška pohledávky pošk. M.M., č.l. 391, přihláška pohledávky pošk. A. P. do konkurzu, č.l. 418-419, směnka vlastní ze dne 15.2.2005, č.l. 421, přihláška pohledávky pošk. Z.R. do konkurzu, č.l. 471-472, příjmový pokladní doklad, č.l. 474, zproštění povinnosti zachovávat mlčenlivost, č.l. 484,

ze svazku č. 3 :

přihláška pohledávky pošk. P.S. do konkurzu, č.l. 519-520, blankosměnka, č.l. 521, potvrzení ze dne 15.7.2005, č.l. 522, smlouva o půjčce ze dne 15.7.2005, č.l. 523-524, smlouva o vyplňovacím právu směnečném ze dne 15.7.2005, č.l. 525-526, blankosměnka, č.l. 527, potvrzení ze dne 28.9.2005, č.l. 528, smlouva o půjčce ze dne 28.9.2005, č.l. 529-530, smlouva o vyplňovacím právu směnečném, č.l. 531-

532, přihláška pohledávky pošk. M.S. do konkurzu, č.l. 543, potvrzení ze dne 9.2.2006, č.l. 544, přihláška pohledávky pošk. J.T. do konkurzu, č.l. 564-565, směnka cizí ze dne 20.1.2006, č.l. 566, korespondence Mgr. S. adresovanou pošk. D.V., č.l. 581, přihláška pohledávky pošk. D.V. do konkurzu, č.l. 604, smlouva o tichém společenství ze dne 2.7.2004, č.l. 606-607, smlouva o tichém společenství ze dne 1.9.2002, č.l. 608-609, směnka vlastní ze dne 1.1.2004, č.l. 630, směnka vlastní ze dne 9.12.2005, č.l. 631, směnka vlastní ze dne 25.5.2005, č.l. 632, směnka vlastní ze dne 25.5.2005, č.l. 633, přihláška pohledávky pošk. T.V. do konkurzu, č.l. 634-635, přihláška pohledávky pošk. Ing.M.V. do konkurzu ze dne 10.9.2006, č.l. 651-652, příjmový pokladní doklad ze dne 31.1.2005, č.l. 654, přihláška pohledávky pošk. Ing.M.V. do konkurzu ze dne 21.8.2006, č.l. 655-657, směnka vlastní ze dne 20.2.2001, č.l. 659, směnka cizí a vlastní směnku ze dne 7.9.2005, č.l. 660, smlouva o půjčce ze dne 23.5.2003, č.l. 661, smlouva o půjčce ze dne 18.2.2002, č.l. 662, kupní smlouva, č.l. 690, plnou moc, č.l. 691, přihláška pohledávky pošk. V.V. a pošk. Z.V. do konkurzu, č.l. 709-710, příjmové pokladní doklady ze dne 10.8.2004 na 29.4.2004, č.l. 711.

ze svazku č. 4 :

protokol o vydání věci, č.l. 728-730, usnesení dle ust. § 80 odst. 1 tr.ř., č.l. 733-735, daňová přiznání k dani z příjmů fyzických osob a přílohy za účetní období let 2000-2005, č.l. 737-821, přiznání k dani z příjmů právnických osob (společnost AUTO LÁLA s.r.o.) a přílohy za účetní období let 2003-2004, č.l. 823-856, výpis z obchodního rejstříku společnosti AUTO LÁLA s.r.o., č.l. 859-860, materiály předložené správcem konkurzní podstaty Mgr. J.Dudou, č.l. 862-921, materiály z konkurzního spisu KS v Ostravě, sp.zn. 36K 31/2006, č.l. 923-994, materiály z katastru nemovitostí, č.l. 995-1007, 1008-1039.

ze svazku č. 5 :

materiály MÚ Nový Jičín k vozidlu zn. Renault Laguna RZ xxx, č.l. 1040-1055, materiály Magistrátu města Opavy k vozidlu zn. VW Passat RZ xxx, č.l. 1056-1063, materiály Magistrátu města Opavy k vozidlu zn. Škoda Fabia Combi, RZ xxx (SPZ : xxx), č.l. 1064-1102, odborné vyjádření o stanovení ceny vozidla, č.l. 1107-1111, příjmové pokladní doklady předložené Jindřichem H. (Jindřich H. TOPCAR), č.l. 1114, rozsudek OS v Opavě ze dne 21.9.2006, sp.zn. 5T 87/2006, č.l. 1161-1176, usnesení OS v Opavě ze dne 26.4.2007, sp.zn. 5T 116/2006, č.l. 1177-1178, usnesení OS Brno-venkov ze dne 17.3.2008, sp.zn. 28PP 15/2008, č.l. 1180, zprávy Vězeňské služby, č.l. 1182-1183, opis z RT, č.l. 1184.

ze svazku označeného jako Příloha č. 1 – Finanční šetření:

zpráva o výsledku finančního šetření, č.l. 3-4.

- rozsudek OS Opava ze dne 21.9.2006, sp.zn. 5T 87/2006, č.l. 1055-1086, usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.11.2006, sp.zn. 6To 605/2006, č.l. 1109-1115.

Jde především o listinné materiály, směnky vlastní, smlouvy o půjčkách, potvrzení o převzetí finančních částek, příjmové pokladní doklady a přihlášky pohledávek do konkurzu vedeného proti obžalovanému – úpadci D. K. Tyto listinné důkazy, předložené vesměs jednotlivými poškozenými, případně opatřené z konkurzního spisu úpadce obžalovaného Dalibora K., korespondují s popisem událostí, jak vyplynul z obsahu opatřených svědeckých výpovědí, včetně výše

způsobené škody. Odrazem jejich vypovídací hodnoty je popis skutku ve znělce této obžaloby. Prokazují mechanismus získávání finanční hotovosti obžalovaným od jednotlivých poškozených, prokazují výši vylákaných částek a časový sled jednotlivých protiprávních jednání obžalovaného. V rámci přípravného řízení bylo dále postupem dle ustanovení § 78 odst. 1 trestního řádu od svědkyně Drahomíry K. zajištěno pro potřeby vedeného trestního řízení účetnictví obžalovaného jako podnikající fyzické osoby za účetní období let 2000-2005 a dále dílčí účetní dokumentace k roku 2006. Z obsahu také vyplynulo, že obžalovaný o jednotlivých výše popsanych půjčkách a předaných zálohách neúčtoval, taktéž nebyla zjištěna účetní evidence jím tvrzených vrácených půjček či poškozeným vyplacených úroků. Z daňových přiznání a jejich příloh vyplynulo, že za roky 2000-2005 vykazoval obžalovaný ve svém podnikání daňovou povinnost. Soud svědkyni Drahomíru K. také vyslechl v hlavním líčení a tato mimo jiné potvrdila pravdivost těchto listinných materiálů a jejich obsah a obžalovaného usvědčovala z trestné činnosti. Od Ing. Magdalény S., likvidátorky společnosti AUTO LÁLA s.r.o., byly rovněž postupem dle ustanovení § 78 odst. 1 trestního řádu opatřeny pro potřeby aktuálně vedeného řízení stěžejní listinné materiály z účetnictví společnosti AUTO LÁLA s.r.o., zejména přiznání k dani z příjmů právnických osob, výkaz zisku a ztráty a rozvaha za roky 2003 a 2004. Tato svědkyně rovněž potvrdila pravdivost listinných materiálů. Materiály předložené Mgr. Jiřím Dudou, správcem konkurzní podstaty úpadce obžalovaný Dalibora K. a dále opatřené z konkurzního spisu vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 36K 31/2006 prokazují jednak samotný průběh konkurzního řízení proti obžalovanému, rozsah jeho celkového úvěrového zatížení ve sledovaném období, objem závazků obžalovaného vůči jednotlivým poškozeným. Rovněž svědek Mgr. Jiří Duda v hlavním líčení vypovídal o konkurzním řízení a jako správce konkurzní podstaty úpadce obžalovaného potvrdil jeho právoplatnost. Soud zjistil z výsledku provedeného konkurzního řízení je patrné, že jednotliví poškození nebyli ve svých uplatněných nárocích uspokojeni, že obžalovaný nedisponoval žádným majetkem a konkurz byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 4.5.2009 zrušen, jelikož majetek podstaty nepostačoval ani k úhradě nákladů konkurzu. Z materiálů opatřených od Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj v Opavě vyplývá, že obžalovaný nikdy nenabyl do vlastnictví pozemky, na nichž provozoval svůj autobazar v xxx. Z připojeného spisového materiálu Okresního soudu v Opavě sp.zn. 5T 87/2006, zejména pak z rozsudku tohoto soudu ze dne 21.9.2006, je obžalobou dovozován jednotný pokračovací záměr obžalovaného v páchání vytýkané trestné činnosti, když část nyní stíhaných útoků tvoří pokračující trestný čin ke skutkům z dřívějšímu odsouzení. Z finančního šetření provedeného k osobě obžalovaného soud shledal, že v období od 1.1.2005 do konce roku 2009 nedisponoval žádným hodnotnějším majetkem. Nemohly být proto nároky jednotlivých poškozených z tohoto majetku vyrovnány.

Nalézacím soudem nebyly shledány v případě obžalovaného Dalibora K. zákonné podmínky pro aplikaci zpřísnujícího ustanovení § 43 odst. 1 tr.zákoníku č. 40/2009. Podle § 43 odst. 1 tr.zákoníku odsuzuje-li soud pachatele za 2 nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle tohoto ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný, jde-li o vícečinný souběh většího počtu trestných činů, může soud pachateli uložit trest odnětí svobody v rámci trestní sazby, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu.

Po právní stránce bylo jednání obžalovaného Dalibora K. v bodech ad I. právně kvalifikováno jako pokračující trestný čin podvodu dle ustanovení § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona (uplynula doba téměř 1 roku od bodu II./1-34 tohoto rozsudku), když obžalovaný ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl jiného v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli malou (škodou nikoli malou se podle trestního zákona ve smyslu § 89 odst. 11 tr.zák. rozumí škoda nejméně 25.000,- Kč, která byla překročena), v bodech ad II./1) – 34) jako pokračující zvláště závažný zločin podvodu dle ustanovení § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku č. 40/2009 dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle ustanovení § 21 odst. 1 tr.zákoníku, když všechny jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku (§ 116 tr.zákoníku), když sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, (škodou velkého rozsahu se rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000,-Kč dle § 138 odst. 1 tr.zákoníku), a jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, aby sebe obohatil tím, že uvede někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, v bodě ad III. trestným činem zpronevěry podle ustanovení § 248 odst. 1, odst. 2 tr.zákona č. 140/1961 Sb., mezi body III. a IV. tohoto rozsudku uplynula doba téměř jednoho roku, když obžalovaný si přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli malou (bod III. rozsudku), v bodě ad IV./1), 2) trestným činem zpronevěry dle ustanovení § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) zák. č. 140/1961 Sb., když si přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu, v bodě ad V./1) – 25) jako zvláště závažný zločin zpronevěry podle ustanovení § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) zák.č. 40/2009 Sb., když si přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Podle § 138 odst. 1 tr.zákoníku se značnou škodou rozumí škoda dosahující částky nejméně 500.000,-Kč a škodou velkého rozsahu se rozumí škoda dosahující částky nejméně 5.000.000,-Kč. Obžalovaný tyto škody několikanásobně překročil.

Vzhledem k tomu, že soud zrušil výrok o vině (vyjma bodu 2) z rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 21.9.2006, sp.zn. 5T 87/2006, musely být zrušeny i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad a znovu rozhodnout o vině při vázanosti skutkovými zjištěními ve zrušeném rozsudku, pokračujícím trestným činem včetně nových dílčích útoků o společném trestu za pokračující trestné činy, přičemž trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 21.9.2006, sp.zn. 5T 87/2006, a případně i o navazujících výrocích, které mají ve výroku o vině svůj podklad. Rozsudkem Okresního soudu v Opavě ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě nebylo rozhodováno o náhradě škody, když poškození nebyli se svými nároky na náhradu škody připuštěni v trestním řízení (§ 44 odst. 3 tr.ř., konkurzní řízení běželo). V současné době již neběží, konkurzní řízení bylo zastaveno usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27.5.2009, sp.zn. 2Ko 69/2009 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 4.5.2009, sp.zn. 36K 31/2006.

Na základě důkazů provedených v hlavním líčení bylo proto rozhodnuto tak, jak je uvedeno v enunciatě tohoto rozsudku.

Protože soud rozhodoval za účinnosti nového trestního zákoníku (zák. č. 40/2009 Sb., dále tr.zákoníku), musel se zabývat i tím, jaký zákon použít při kvalifikaci skutků, které jsou vyjádřeny ve výrokové části tohoto rozsudku. Z ustanovení o časové působnosti trestního zákoníku vyplývá, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější (§ 2 odst. 1 trestního zákoníku).

S účinností od 1.1.2010 trestně-právní postih za sebeobohacení se tím, že pachatel uvede někoho v omyl a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, upravuje ustanovení § 209 odst. 5 písm. a) tr.zákoníku, dle něhož je trestný ten:

(1) Kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty,

(5) Odnětím svobody na 5 – 10 let bude pachatel potrestán,

a) způsobí-li činem uvedeném v odstavci 1 škodu velkého rozsahu, nebo

b) spáchá-li takový čin v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání trestného činu vlastizrady (§ 309), teroristického útoku (§ 311) nebo teroru (§ 312).

Na soudu proto bylo, aby porovnáním ustanovení § 250 tr.zák. a § 209 tr.zákoníku, § 248 tr.zákona a § 206 tr.zákoníku a rovněž dalších ustanovení obou zákonů, jejichž aplikace přicházela v úvahu v souvislosti s rozhodováním o vině a trestu v posuzované věci, vyhodnotil, který zákon je pro obžalovanou příznivější. Při aplikaci ustanovení o časové působnosti trestního zákona se vychází z toho, že je třeba veškeré okolnosti spojené s otázkou trestně-právní odpovědnosti pachatele a právních následků této odpovědnosti řešit podle jednoho zákona, což však nevylučuje, aby v případě tzv. vícečinného souběhu či recidivy (ať již pravé či mnohosti sui generis) byly stran každého z posuzovaných trestných činů komplex řešených otázek posuzován podle jiného zákona. Vycházeje z těchto úvah dospěl soud k následujícímu řešení:

Nová úprava obsažená v trestním zákoníku je v některých směrech pro pachatele příznivější. Tato příznivost ve vztahu k posuzovanému jednání obžalované se projevuje u tzv. kvalifikované skutkové podstaty trestného činu podvodu stanovením mírnějšího trestu odnětí svobody na 5 – 10 let, zatímco v případě ustanovení § 250 odst. 4 tr.zák. bude pachatel potrestán odnětím svobody na 5 – 12 let, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu.

Obžalovaný pracuje jako dělník ve firmě xxx. Od měsíce července 2007 je rozvedený. Okresním soudem v Opavě má stanoveno výživné ve výši 200,-Kč na dceru V., nar. xxx a v opise rejstříku trestů má od roku 1989 do roku 2006 celkem 3 záznamy, z toho v roce 1989 pro trestný čin dle § 160 odst. 2 tr.zákona, za což mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody a peněžitý trest, v roce 1998 pro trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr.zák., za což mu byl uložen peněžitý trest odnětí svobody, který zaplatil a je nutno na něj pohlížet v obou případech jakoby nebyl odsouzen. Naposledy byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 21.9.2006, sp.zn. 5T 87/2006 pro trestný čin zpronevěry a dle § 248 odst. 1, odst. 2, § 248 odst.

1, odst. 3 písm. c) tr.zák. a podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr.zák., za což mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 roků a 10 měsíců a pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem. Usnesením Okresního soudu Brno – venkov, sp.zn. 28Pp 15/2008 byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn a zkušební doba byla stanovena na 4 roky, přičemž se osvědčil dne 2.8.2012. Nahlíží se na něj tedy jakoby nebyl dosud odsouzen.

Při ukládání trestu v rámci nejpřísněji trestného činu, jímž je zvláště závažný zločin podvodu dle ustanovení § 209 odst. 5 tr.zákoníku mu byl vyměřen trest v rozpětí trestní sazby (5-10 let), přičemž bylo přihlédnuto ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a 42 tr.zákoníku (přitěžovalo mu ve smyslu § 42 písm. n) tr.zákoníku, že spáchal více trestných činů), za použití § 45 odst. 1 tr.zákoníku a to společný souhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 roků a 6 měsíců.

Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, když mu byl trest uložen za úmyslný trestný čin a nejsou zároveň splněny podmínky pro umístění do věznice s dozorem nebo se zvýšenou ostrahou. Soud neshledal zákonným postup ve smyslu ustanovení § 56 odst. 3 tr.zákoníku pro zařazení obžalovaného do jiného typu věznice.

Podle § 73 odst. 1 tr.zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání – koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, zprostředkování obchodu a služeb na dobu 6 let. Podle § 73 odst. 1 tr.zákoníku soud může uložit trest zákazu činnosti na 1 – 10 let, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností. Při ukládání tohoto trestu soud přihlížel k rozsahu trestné činnosti a době, po kterou tuto obžalovaný páchal.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojili řádně a včas poškození Ing. Milan V., Daniel K., Erich K., Daniel H., Kamil S., Ing. Svatopluk B., Martin G., Dalibor V., Zbyšek V., Tomáš V., Andreas P., Michal G., Pavel S., Jindřich H., Jiří T., Ing. Martin H., Vlastimil V., Mgr. Ondřej K., společnost INTERMOS, spol. s.r.o., JUDr. Ilona H., Michal S., Marcela M. a o jejich výši nevznikly žádné pochybnosti.

Odpovědnost obžalovaného Dalibora K. za vznik škody je založena v ustanovení § 420 odst. 1 obč. zákoníku. Podle citovaného ustanovení každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Odpovědnosti se zproští ten, kdo prokáže, že škodu nezavinil (§ 420 odst. 3 obč. zák.). V případě obžalovaného byla škoda způsobena úmyslnou trestnou činností, jde tudíž o škodu jím zaviněnou. Při posuzování důvodnosti nároku soud vycházel z procesních ustanovení upravujících adhézní část trestního řízení, z nichž plyne, že v trestním řízení je možno přiznat náhradu škody, byla-li způsobena pachatelem v souvislosti se spácháním trestné činnosti, kterou byl odsuzujícím rozsudkem obžalovaný uznán vinným. Při posuzování nároku soud vycházel z ustanovení občanskoprávních předpisů upravujících podmínky odpovědnosti za škodu. Při rozhodování o náhradě škody v adhézním řízení je nutno zjistit všechny podstatné okolnosti pro stanovení výše škody, zejména zda v době rozhodování soudu uplatněný nárok na náhradu škody trvá v nezměněné výši, zda obžalovaný po uplatnění tohoto nároku případně škodu, byť částečně, poškozenému neuhradil, nebo zda o tomtéž nároku již nebylo

rozhodnuto v řízení ve věcech občanskoprávních, popř. v řízení před jiným příslušným orgánem.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. soud zavázal obžalovaného k povinnosti zaplatit škodu těmto poškozeným:

- Ing. Milanu V., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 870.000,-Kč,
- Danielu K., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 400.000,-Kč,
- Erichu K., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 1.014.202,50,-Kč,
- Danielu H., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 800.000,-Kč,
- Kamilu S., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 80.000,-Kč,
- Ing. Svatopluku B., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 1.950.000,-Kč,
- Martinu G., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 110.000,-Kč,
- Daliboru V., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 292.225,-Kč,
- Zbyšku V., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 50.000,-Kč,
- Tomáši V., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 4.300.000,-Kč,
- Andreasi P., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 700.000,-Kč,
- Michalu G., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 120.000,-Kč,
- Pavlu S., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 2.000.000,-Kč ,
- Jindřichovi H., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 200.000,-Kč,
- Jiřímu T., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 700.000,-Kč,
- Ing. Martinu H., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 1.460.000,-Kč,
- Vlastimilu V., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 400.000,-Kč,
- Mgr. Ondřeji K., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 310.000,-Kč,
- společnosti INTERMOS, spol. s r.o. se sídlem Nové Lublice 90, Vítkov, částku ve výši 135.000,-Kč ,
- JUDr. Iloně H., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 300.000,-Kč,
- Michalu S., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 110.000,-Kč,
- Marcele M., nar. xxx, bytem xxx, částku ve výši 120.000,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. byli na řízení ve věcech občanskoprávních se zbytkem svých nároků na náhradu škody odkázáni poškození Erich K., který žádal celkovou náhradu škody 14.222.050,-Kč včetně úroků a spol. INTERMOS, s r.o., která v částce 140.000,-Kč požadovala také provizi ve výši 5.000,-Kč, když tito poškození požadovali škodu vyšší než byla rozsudkem zjištěna.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do **8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je

nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 27.září 2013

Za správnost vyhotovení:
Barbora Nováková

JUDr. Pavel Suchánek, v.r.
předseda senátu